

II

ALPHABETUM BRAMMHANICUM

S E U

INDOSTANUM
UNIVERSITATIS KASI.

ROMAE MDCCLXXI.

Typis Sac. Congregationis de Propag. Fide.

Praesidium Facultate.

1.

IN THE

OF THE

OF THE

CLEMENTI . XIII . P . O . M .

CVSTODI , RELIGIONIS . ET FIDEI

CENSORI . REMVNERATORIQVE . VIRTVTVM

ALPHABETVM . NATIONIS . INDOSTANICAE

EXCVLTAE , MISSIONIBVS . APOSTOLICIS

FAMILIAE . FRANCISCANAE . CAPVCCINORVM

QVOD

TYPIS . SACRAE . CONGREGAT. DE . PROPAG. FIDE

NVNC . PRIMVM . SVA . CVRA . EXCVSVM . EST

STEPHANVS . BORGIA

A . SECRETIS . SS. CONGREGATIONIS

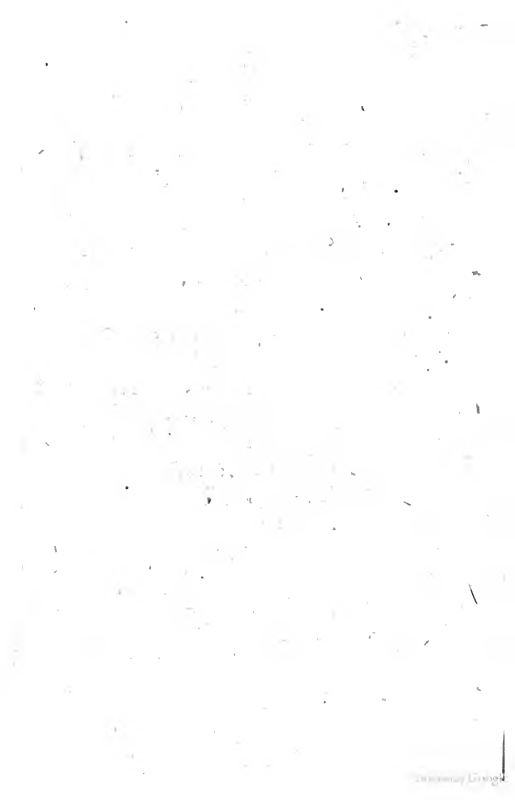
OB . INSIGNEM . CIRCA . SE . INDVLGENTIAE

EIVS . EFFECTVM

BEATISSIMO . AC . FLORENTISSIMO . PRINCIPI

LIBENTI . MVNERE

D . D . D .

L E C T O R I E R U D I T O

IOHANNES CHRISTOPHORUS AMADUTIUS

Præfès Typographiæ Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide.

I. **E**N tibi, Erudite Lector, Alphabetum
Brammhanicum, seu Indostanum Uni-
versitatis Kasl, quod nunc primum ty-
pis Sacrae Congregationis de Propaganda
Fide in lucem emittitur. Provide summus, ac sa-
pientissimus Pontifex Urbanus viii. harum litte-
rarum formas concinnari iusserat, postquam in Ur-
bano Collegio de Propaganda Fide, quod ipse
exstruxerat, quatuor Alumnis ex hac ipsa natio-
ne loca decreverat. Verumtamen ex eo usque tem-
pore incogniti prorsus, atque neglecti huius lin-
guæ typi iacuerant abditis in locis, donec, cu-
rante Viro Cl., & a nobis numquam sine laude,
ac dolore commemorando Constantino Ruggerio,
qui nos in hoc ipso munere auspicato praecefferat,
veluti in novam lucem educti sunt, Christianas
dein Religionis bono, & amplificationi, tum &
eruditionis ipsius ornamento insignius profuturi.
Quare nata occasione accessus ad urbem Religiosissi-
mi Viri, & Indicarum Missionum benemerentissi-
mi Cassiani Beligattii Maceratensis ex Capuccino-
rum Familia, tum in ordinem redigi harum litte-
rarum formas, tum etiam nonnullas, quæ dec-
rant, quæque maxime ad Alphabeti integritatem

pertinebant de novo cudi Ruggerius ipse curavit. Hinc etiam factum est, ut aliqui ex hisce Characteribus typis impressi primum prodierint studio, ac diligentia Viri doctissimi, & πολυμαθῆς ἁγίου Augustini Antonii Georgii Augustinianæ Familiae Procuratoris Generalis, qui eos commode pro re sua usurpavit, dum Tibetanum Alphabetum Apostolicarum Missionum commode concinnaret, in quo sane opere non modo Theologicae facultatis, ac sacrae eruditionis lectissimus apparatus, verum etiam plurium exoticarum linguarum insignis plane copia, & usus summo opere mirandus venit (1). His instructi praesidiis, hisque inflammatis exemplis ultra procedendum, ac uberiora specimina a nobis esse promenda nunc modo statuimus. Quare ex auctoritate amplissimi S. R. E. Cardinalis Iosephi M. Castellii, eiusdem Congregationis de Propaganda Fide, & Typographiae quinetiam Praefecti, tum ex diligentia, ac consilio Cl. Praefulis Stephani Borgiae superscriptae Congregationis a Secretis Romae denuo accito Cassiano Maceratensi Capuccino, quem supra laudavimus, id curae statim eidem demandatum est, ut & nova nonnulla harum litterarum elementa, quae desiderabantur, cudenda proponeret, tum & ipsius Idiomatis rudimenta prima concinnaret, quibus nimirum nos modo praesamur.

II. Ve-

(1) Romæ 1762. Typis Sacrae Congr. de Prop. Fid. in 4. Part. I. §. L., & seqq. pag. 93., & seqq., tum Part. II. pag. 697., 710., 726., & seqq.

II. Verum antequam Alphabeti huius nostri ratio omnis exeratur, iuvat initio monere, quot Brammhanica Idiomata adsint, & circumferantur; ut cetera ab hoc ipso distinguantur: Quare Indostanicum Idioma praecipuum venit, quod Nagri etiam dicitur, quodque latius obtinet praesertim in Regno Bear, vel Patnà; & in vicinis ditionibus, quae Mogolensi Imperio subiacent. Indostana sine Dialectus; quae Characteribus Nagri exprimitur, non solum in laudatis locis plus minus usurpatur, verum etiam & ab Ethnicis Viatoribus, qui vel commercii causa, vel pro inviscendis sacris eorum locis itinera suscipiunt, vulgo adhibetur, ut etiam instar linguae mediae esse possit, qua cetera nationalia Idiomata facilius addiscere possint. Ceterum ad tria potissimum redigi possunt Idiomata, quae in hac Asiae parte; ubi praesertim Brammhanica superstitio colitur, potissimum usuveniunt; siquidem primum venit litterale Brammhanicum, quod sapientes dumtaxat callere consueverunt, quo sacer eorum Codex conceptus est, & cui etiam Historiae; Fabulae; Scientiae, ceteraque munera commendantur, ne ceteris de plebe, ac peregrinis quinetiam arcana huiusmodi patere possint. Quare Idioma hoc ab ipsis **समस्क्रित**

Samscrit appellatur. Alterum vero populare est, & commune, quod **बखा बोली**

Bekà Bolli audit, quodque etiam Universitatis Kasi

Kasi, sive Benarès vocitatur, atque a nobis nunc modo adducitur Apostolicarum Missionum potissimum commodo, donec Grammaticam, ut est in votis, & ut Sacrae Congregationis decreto iamdiu statutum est, proferamus. Tertium tandem Alphabetum occurrit, quod Gentilitium, vel peculiare Nationum dici potest, cum eo nimirum variae Gentes, & Populi commorantes in Regnis, Provinciisque Mogolensibus, & Brammbanicam Denonciat profitentes utantur. Gentilitium vero Alphabetum hoc in tot genera subdividitur, quot sunt Regna, ac Provinciae, in quibus usurpatur, & a quibus nomen derivat. Huiusmodi porro est lingua popularis Bengalensis, Tourutiana, Nepalensis, Marathica, Peguana, Singalaea, Telugica, Tamulica, tum quae Nagri dicitur, tum Nagri Soratensis, ac quinetiam Balabandù, Devanagaram, Grantham, & ceterae huiusmodi, quae litterarum ductibus, ac figura, tum & dialecto dnntaxat inter se differunt, dum interim elementorum numero, potestate, tum & communibus vocibus, ac syntaxibus ut plurimum inter se conveniunt, quemadmodum & eadem Lingua Samscritica, seu litterali Brammbanica pro sacris, & arcanis rebus singulae hae gentes religiose, constanterque utuntur. Bengalicae quidem linguae Alphabetum, cuius & nos exemplar manu exaratum obtinemus a Missionario ex Clericis Regularibus S. Pauli, attulit Ioh. Frid. Fritzius, qui praesidio usus Beniamini Scultzeii, Halae Magdeburgicae Heterodoxa-

tum Missionum Ministri centum Alphabeta diversarum Linguarum, ac ducentas versiones Orationis Dominicae variis litteris, ac idiomatibus concinnatas edidit Lipsiae anno ciorccxlviil. typis Gottl. Frid. Rumffii (1). Tum ibidem Linguarum Mirathicae (2), Peguanicae (3), Singaldæae (4) Telugicae (5), Nagaricae (6), Balabandecae (7). Dewa-nagaramicae (8), ac Granthamicae (9) Alphabeta, ast qua fide, Deus scit, proferuntur; quibus & Orationes Dominicales iisdem exaratae litteris subsequuntur. Ceterum Balabandecae litterae habentur etiam in Syllabo Orationum Dominicalium a Clar. Chamberlaynio edito, tum etiam huiusmodi Alphabetum adducitur in Commentariis Academiae Scientiarum Imperialis Petropolitanae (10) ex Elementis Litteraturae Brammhanicae, Tangutanæ, Mungalicae Theophili Sigefridi Bayerii, quo loco etiam Dewa-nagaramicum, & Nagaricum consuli poterit; quemadmodum in iisdem Commentariis (11) per eundem Bayerium pluribus Tabulis aeneis expressum cerni poterit Brammhanicum ele-

(1) Pag. 84. Libri, cui titulus: *Orientalisch-und Occidentalscher Sprachmeister* / &c. Christianus Frider. Gesnerus, qui hic pro Typographo propositus est Cap. xil. pag. 132., Insitor est, & Bibliopola.

(2) Pag. 94. (3) Pag. 87. (4) Pag. 88. (5) Pag. 87. (6) Pag. 125. (7) Pag. 124. (8) Pag. 123. (9) Pag. 87. (10) To. iv. ad annum 1729. pag. 291, & 192. Tab. xix. (11) To. iil. pag. 389.

gantius, & ornatius; quo Brammhanes ad libros scientificos exarandos uti solent.

II. Iam vero quid de nostro Brammhanico Alphabeto populari, ac communi Universitatis Kasî statuendum sit, iam plane ostendit Cassianus noster Maceratensis. Agit enim ipse imprimis de Vocalibus Litteris, quas xvi. numero proponit, ubi & de apicibus, ac diphthongis pariter loquitur. Dein gradum facit ad Consonantes simplices, quas xxxiv. recenset, ubi & earum modulationes, & sonos exponit, ut proinde Alphabetum hoc nostrum L. constet elementis. Hinc pronounciationis consonantium in particulari regulas tradit, ac aequipollentiam simul earumdem exponit cum litteris Latinis, Graecis, Hebraicis, & Arabicis. Tum copulationem vocalium cum consonantibus, & consonantium cum vocalibus adnotat, quarum etiam Tabulam proponit. Insuper venit ad consonantes plures unico elemento, seu apice expressas, quae a nobis sigla, vel compendiariae notae dicerentur, earumque denominationem quoque recenset. Tabulas quinetiam quinque selectas dumtaxat apposuit eiusmodi consonantium simul copularum una cum Tabula altera, quae partes praefert earum litterarum, quae frequentius aliis consonantibus annexi solent, quas claudicantes appellat; ut hinc pronounciandi difficultates aliqua ratione explanentur. Hinc monendum aggreditur, quomodo Indostani defectum suppleant carentium sibi consonantium, simulque tradit litteras Indostanicas ordine.

dine Alphabeti Brammhanici Samscritici sanctioris, siue literalis, aut scientifici, quem ordinem dumtaxat eidem in tanta arcani diligentia, ac cura, quam Brammhane gerere notum est erga alienigenas, eosque, qui ex eorum sanguine sati non sunt, eidem noscere licuit; siquidem alias insuper regulas, atque alia praecepta, tum & diversam apicum dispositionem Brammhane habent, etsi tamen nonnullae etiam regulae communis nostri Alphabeti etiam ad litterale ipsum pertineant. Nec etiam omittit Alphabetum populare Indostanorum, vulgo Nagri, quod XLIV. dumtaxat litteris constat, & quo terrigenae omnes utuntur ad familiares epistolas, communesque libros exarandos; atque hoc id habet peculiare, ut quaequam litterae eadem sint cum illis Universitatis Benarensis, exceptis nonnullis peculiaribus calami tractibus, quibus quandoque Amanuenses gaudere solent, quibusque litterarum figura paululum immutatur, exarentur tamen litterae ipsae pensiles a super descripta orizontali linea, quae in principio scribendi a sinistra ad dexteram in papyro signari solet. Deinde ad facilius, distinctiusque dignoscendam harum omnium Indostanarum litterarum vim, ac potestatem schemate exponit easdem ad ordinem Latini Alphabeti redactas. His succedunt Notae numericae, quibus utuntur Indostani, easque suis vocibus designatas, & Nagaricis apicibus orizontali lineae suspensis expressas exponit. Postremo tandem Tironem gratia Catechesim Christianam adiecit, reconsens
nimi-

nimirum multo accuratiorem ; emendatioremque Orationem Dominicam , & Salutationem Angelicam , quam Kircherius in sua China illustrata (1) Latino conceptam Idiomate , ac Brammhanicis exaratam elementis adduxerat , & ex eo laudatus Fritzius (2) etiam protulerat , tum insuper subdens Signum Crucis , Orationem Dominicam , Salutationem Angelicam , ac Symbolum Fidei , quorum tamen singula Indostana Dialecto , & apicibus expressa sunt .

xv. Quae autem origo fuerit Indostani nostri Alphabeti , non plane liquet , licet a secretiori Sanscritico , quo Brammhane utuntur , derivasse non dubitem ; ut & ipsi ex eo Malabaricam , Marticam , Ziglesicam , aliasque linguas , quae in Littore Coromandelino , ac Malabarico , tum in Insula Ceylon , aliisque in locis obtinent , ortum duxisse , teste Bartholomaeo Ziegenbalgio Danicae *Erregdohiaz* propagatore in Indiis , qui haec Miturino Veysierreio La-Crozio communicavit (3) , assirment . Nisi etiam dicere velimus Indostanum Alphabetum profluxisse ab alio antiquiore Brammhanico non admodum absimili ; siquidem , teste Cassiano nostro , exstant nunc quinectiam in Indostanicis Regionibus antiqui Codices apicibus quibusdam exarati , quos & ipsi peritiores Brammhane se ignorare ingenue fatentur ,

(1) Chin. Illust. p. 162. (2) Loc. cit. pag. 82. Fig. V.

(3) Thesaur. Epistol. La-Crozianum ex Biblioth. Jordaniana. Lipsiae 1742. Epist. CCCXIX. p. 381., & seq.

tur, dum interim apud ipsos traditio est, neque eorum maiores, a quibus eos acceperant, huiusmodi litterarum, & uexum praesertim, qui frequentes sunt, potestatem calluisse. Ceterum cum Indostana Dialectus multis scateat vocabulis Persicis, ac Arabicis, forte suspicari posset, Persicas litteras Tartaricis, Indicis, ac Brammhanicis praesertim originem praebuisse, ut censuit laudatus La-Crozius in eius Epistola ad Bayerium (1), qui insuper Persicas ab Aegyptiacis hieraticis, ac hieroglyphicis se petere posse arbitratur, quod Clearchus Solensis apud Diogenem Laertium (2) testetur, τὰς Γυμναστικὰς ἀπὸ γόνυς ἔχει τῶν Μάγων, Gymnosophistas a Magis fluxisse; quumquam hoc eidem abnegaverit Bayerius ipse (3), ut ex eius Epistola innotescit, qui tamen nullam solidam adducit rationem, qua id inficietur; quemadmodum toto caelo errat, dum Persicas litteras cum Armenicis, a quibus toto quinetiam caelo distant, convenire autumat, ac insuper recentes Copticas cum antiquis Aegyptiacis confundit, cum sane Copticas verisimile sit, ex ipsius La-Crozii sententia (4), sevo, & post Psammeticum a Graecis colonis acceptas fuisse. Hae Brammhanicarum
lit-

(1) Tom. III. Epist. ix. pag. 22.

(2) In Prooemio ad Vitas Philosoph. pag. 6. Edit. Colon. Allobrog. 1615.

(3) Cit. To. I. Epist. XIII. pag. 16.

(4) Cit. To. III. Epist. ead. pag. 23.

litterarum originem a Persicis, & ab Assyriis quin etiam denuo ingerit La-Crozius ipse in eus Epistola ad Ioh. Chamberlaynium (1), ubi neminem moveri posse contendit, ne has origine Assyrias prioret, quod ordo scribendi immutatus fuerit, atque hae gentes nunc a laevi ad dexteram scribant; siquidem male etiam argumentum urgeret, qui Graecos litteras suas a Phoenicibus habuisse inficiaretur, quod eorum ordinem, immo & priscam suam a sinistra ad dexteram scribendi rationem immutarent. Verumtamen quod Indostana Dialectus Persicis, ac Arabicis dictionibus ditata sit; fieri etiam potuisset ex frequentibus Orientalium populorum irruptionibus in Indicas regiones, quibus etiam eidem diu, ac longè, lateque diversis temporibus dominati sunt; quemadmodum hinc etiam factum forte est, ut in eorum ritus plures ex Mahometica secta superstitiones irrepserint, ac etiam proinde utraque Religio quibusdam in rebus oppido convenire, ac simul utraque inter se quid commune habere videatur.

v. Nunc quomodo Indostani suos informant litteris pueros, & quomodo res suas scriptis consignent, dicendum nobis superest: Sciendum quapropter est, Indostanos Paedagogos imprimis super areolis arena instratis ramusculo designare, characteres a pueris imitandos, quos dein in arena ipsa pueri ramusculo altero ad propositi exempli

(1) Cit. To. III Epist. XLII. pag. 83.

pli normam exarant, quosque si male describunt-
tractus illi informes, exaequata arena, oblitte-
rantur, donec concinne eosdem exprimant. Hac
primiori expleta exercitatione, ad Chartam con-
fugiunt, quae vel ex gossypio, vel ex serico,
aut etiam ex cortice radice cuiusdam arboreae
conficitur, & in qua nova scriptionis experimen-
ta pueri paullo instructiores instituunt. Alii ve-
ro huiusmodi elementares exercitationes peragunt
in Tabulis sesquipede latis, ac duobus pedibus
circiter longis, quae pastillis albescentis terrae
cuiusdam contestae sunt, ut quod ibidem signa-
tum sit, facile deleri possit. Calamo palustri utun-
tur pro scriptione, quem fere nostro more in-
tercidunt, eumque inter scribendum alii pollice,
& indice simul, alii singulis quinque digitis
gerunt, alii pugno constringunt, elato tamen
brachio, ac manu, quin ullo fulcimento susten-
tentur; quinetiam interdum epistolae praesertim
exarantes sinistrae manus palma chartam sustinent,
ac dexterâ litteras pingunt. Nepalenses por-
ro huiusmodi Tabulis utuntur, quae longi-
tudine, ac latitudine plus minus superioribus
respondent, quasque cum herbarum foliis obli-
niverint, ut eas humectent, ac dein carbone
confricaverint, ut earum superficies nigrescat,
acuminato lapillo litteras iisdem inscribunt. Quem-
admodum & Nepalenses ipsi chartam adhibent
ex cortice arboreae radice confectam, quam dein
secant in fascias quasdam in longum productas,
easque simul coagmentatas, ut solidiores sint,

rum

tum flavo calore auripigmento coniuncto, ut a tineis servant, obductas, ac lapide quinetiam affabre laevigatas in unum compingunt, ut hinc Codices efforment. Suum iidem quinetiam habent atramentum, ac Stilo ferreo-Europeorum calamus aemulante ad scribendum utuntur.

VI. Ceterum Missionum Apostolicarum Ministri, qui iis in locis degunt, etiam Europeorum more chartis apud nos communibus utuntur, quibus Indostanorum characteribus aliquid scriptis consignent. Non alio sane modo compactum adservatur Lexicon MS. Linguae Indostanicae in Bibliotheca Collegii Urbani de Propaganda Fide, quod Auctorem habet Franciscum M. Turonensem ex Capuccinorum Familia, qui ipsum in Suratensi Missionem, quae eidem erat concredita, concinnavit, ac dein dono dedit Sacrae huic nostrae Congregationi a. d. XII. Nonas Quintiles anni MDCCIV., ut ex acceptationis syngrapha peracta a Carolo Augustino Fabronio, tunc eiusdem Congregationis Secretis, ac dein S. R. E. Cardinali, aperte constat. Duas habet partes hoc Lexicon, quarum prima est pagg. 489., altera vero pagg. 423. Singulae paginae duabus instructae sunt columnis, quarum una exhibet voces Latinas Alphabetico ordine dispositas, altera Indostanicas Nagariis apicibus exaratas, atque unaquaeque columna xxv. vocabula continet. In opposita vero pagina duabus pariter columnis distinctae habentur explanationes vocum hac ratione; ut prima columna Latinas voces exponat characteribus, & Idiome Gallico, altera vero Gallico

lico pariter charactere voces Indostanas, quantum potis est, exprimat. Persicis quinetiam clementis nonnullae Indostanae voces hoc in Lexico exarantur, atque singulis Latinis vocibus duae, vel tres Indostanae dictiones, quae huius Linguae copia est, ibidem respondent. Exstat quinetiam in laudata Bibliotheca Dialogus MS. in 4 pagg. 92., quo Christianus, et Ethnicus Indostanus simul loquentes de Veritate Religionis inducuntur, quique Betiae Regi, aliisque illius Dynastiae Proceribus anno MDCCCL. a Iosepho M. Gurganensi, & a Cassiano Macerateni Missionariis Capuccinis oblatus est. Tum ibidem etiam adservatur Codex alter characteribus Regiae Civitatis Patnae ab Amanuensi Christiano indigena exaratus, atque compactus chartis ex radicibus arboreis, qui est pagg. 272., quique Praeceptorum Decalogi explanationem, Dialogum de Religione Christiana, Vitae Servitoris Iesu Christi compendium, versionem Libri de Institutione Christi, tum preces matutinas, ac vespertinas, aliasque similes continet. Tandem eodem loco habentur quatuor alii Codices ex charta, & characteribus Nepalesibus, quorum primus compendium Catechesis Christianae, alter septem laetaliū culparum expositionem, tertius septem Ecclesiae Sacramentorum explanationem, & quartus denique Dialogum inter Magistrum, & Discipulum de Christiana Religione exhibet; quos omnes a Missionariis Capuccinis elaboratos Romam attulit, & Stephano Borgiae Viro Cl., & huius nostrae Congre-

gationis a Secretis dono dedit hoc anno MDCCCLXXI. Anselmus Ragusensis Provinciae Siculae, eiusdem Capuccinorum Ordinis Alumnus, & Tibetanarum Missionum quondam Praefectus. At hos dein Codices omnes pro sui munificentia una cum altero Codice ex charta radicis arboreae, in quo Indica Idola, ritus, vestes, aliaque huiusmodi Nepalensibus characteribus, & vocabulis designata, & a Constantino Asculano, Capuccino & ipso Italicis characteribus, & expositionibus illustrata (quibus ad calcem Nepalense insuper Alobabetum additum est) in laudatam Collegii Urbani Bibliothecam illatos voluit Praesul benemerentissimus. Brayerius, ut ex eius Epistola ad La-Crozium (1) patet, exspectabat ab Indo suo Magistro, nomine Sonbhara, Historiam Indicam Brammhanice scriptam, sed quo peculiari idiomate, ac quibus characteribus eadem scripta foret, ignoratur. Ceterum nullus forte locus Brammhanicis, & aliis quinetiam exoticarum Linguarum Codicibus magis abundat, quam Bibliotheca Collegii Urbani de Propaganda Fide, quemadmodum ceteras etiam Typographias haec nostra linguarum, & characterum supellektile facile antecellit.

VII. Nimis angustis nos finibus continemur, ne quid de Brammhanica superstitione, heic nunc addere nobis liceat. Verumtamen, qui noscere nonnulla hac de re voluerit, consulere poterit
prae-

(1) Cit. *Thesaur. Epistolic. La-Crozian. To. I. Epist. XLV. pag. 62.*

praesertim Alphabetum Tibetanum Cl. Georgii nostri, de quo supra diximus, & ex quo discere facile poterit, quot erroribus Brammbhanes Idololatrae obcaecati sint, ut & in novis Deorum fabulis fingendis Graecorum licentiam superent (1); Ipsi siquidem etsi Deum ens supremum, summe perfectum, unum, omnisque figurae, & materiae expertem profiteantur, tamen hunc in Mundo visibili, & inferiori nihil agere volunt, nullum ei religionis cultum exhibent, ac se ipsum in Mundi creat one materialem fecisse, monstruoso commento existimant (2). Hinc materialismi, Stoicismi, & Atheisimi impietas, immania Indicae Theologiae paradoxa, sententiarum pugna, & sectarum varietas maxima (3). Ipsi quinetiam se iactant natos ex capite, aut ex ore Brammbhae (4), tum munera, & proprietates Ixo-rettae, Bavani, & Parasakti Diis Bisau, & Isuren promiscue tribuunt (5). Eisdem insuper suae sunt initiationes, seu ordinationes quaedam, quas sacrificio, igne adhibito, peragunt (6); ut nunc omnem metempsychosis errorem, superstitiosum legis cultum a Brammbha ipsis traditae in Libro Vedam, & normae observantiam circa

(1) Part. I. Cap. L. pag. 94.

(2) Cap. eod. pag. 94., & 95.

(3) Cap. eod. pag. 96.

(4) Cap. LIII. pag. 101.

(5) Cap. LIX. pag. 118.

(6) Cap. LXVII. pag. 160.

fastos, nefastosque dies eisdem consignatas in Libro Paniangam a Brahaspeti bonorum Angelorum Magistro conscripto, tum falsas de fato, eiusque decreto opiniones (1), atque alia huiusmodi, quibus enarrandis diem perderem. Sed manus e Tabula. Vale interim, Erudite Lector, & a nobis propediem Alphabetum Malabaricum expecta.

(1) Cap. LVII. pag. 114.

Pag. 97. lin. 9. vocales corr. consonantes.

ALPHABETUM
BRAMMHANICUM
S E U
INDOSTANUM
UNIVERSITATIS KASI.

C A P. I.

De Vocalibus.

Uamquam plura inter cetera, quibus incolae Regionum a finibus Tibetanæ Missionis terminatarum utuntur; idiomata Missionariis ad manus suum rite obeundum in præsentî Missionum statu sint necessaria; *Indostanum*, nempe, *Tourutianum*, *Ma-*
A quam-

quampurrense, Parabattianum,
Nepallense, & alia quinetiam :
 quum tamen apud populos
 orientalem plagam Regni Be-
 har attingentes primum vi-
 geat, & ad exarandas scriptu-
 ras, librosque transcribendos
 characteres Universitatis *Kasi*,
 sive Benares ut plurimum in
 usu sint; idcirco Alphabetum
 hoc Missionariis ipsis addiscen-
 dum proponere nunc fatis
 erit, nobisque etiam ea mens
 est dumtaxat; eo vel maxime,
 quod, cum omnia Brammha-
 norum Alphabeta eodem con-
 stent apicum numero, & non-
 nisi figura, & modo coniu-
 ctionis vocalium cum conso-
 nan-

3
nantibus aliquantisper inter se
differant, quicumque hoc Al-
phabetum bene calluerit, per-
facile postea non solum praedi-
ctorum populorum, sed cete-
rorum quoque Brammhani-
cam superstitionem profiten-
tium poterit Alphabeta reco-
gnosceret.

Duo autem sunt Brammha-
norum Alphabeta praecipua; al-
terum, quo ipsi res suas seu sa-
cras, seu scientificas solent exa-
rare, quodque समस्कीत *Sam-*
skrit, id est litterale vocant, ac
pro viribus occultare conantur
exteris aequae, ac incolis, qui
ex Brammhanorum stirpe non
A 2 sunt

sunt progeniti; alterum, quod non modo Brammhanes, sed ceteri omnes plerumque adhibere solent, & a quo litterale parum discrepat quoad usum, ordinem, efficaciamque ipsorum; & de hoc in praesentiarum sermonem faciemus. Deinde Indostanorum populare Alphabetum etiam exhibebimus; de quo pauca erunt praelibanda.

Notandum est igitur in primis, illud constare characteribus simplicibus, & compositis. Simples ad numerum usque quinquagesimum ascendant, quorum sexdecim inter vocales, triginta quatuor inter

con-

consonantes recensentur; compositorum vero numerus designari non potest, quum tot sint, quot fieri possunt coniunctiones consonantium cum vocalibus, vel consonantium cum aliis consonantibus. De his postea, nunc de simplicibus agemus; circa quos

Notandum secundo, licet quinquaginta numerentur characteres simplices, non ideo tamen hinc argui posse, quod Brammhanorum Alphabetum pluribus constet vocalibus, & consonantibus, quam Alphabetum Latinum, quum praeter vocales A.E.I.O.U., quibus Latini quoque gaudent, pro-

A 3 prie

prie, ac stricte loquendo aliam non habeant, imo careant consonatibus F. Q. X. Y. Z. (qua ratione harum defectus suppleri possit, ac debeat, infra explicabimus) sed dicendum est multiplicari huius Alphabeti apices propter multiplicem sonum, brevem, vel longum, tenuem, vel semi-aspiratum, palatinum, aut nasalem, quo sunt pronunciandi.

Denique sciendum est, Brammhanos, & Indostanos ceteros, Latinorum more, a sinistra ad dexteram scribendo, legendoque procedere; quemadmodum etiam innuendum censeo, Indostanos, ac ceteros Brammha-

mhanicos Gēntiles, ut eorum
 pueris, quī litteras adiscendas
 aggrediuntur, Ganesius, sive
 Poleiar liberalium Artium Prae-
 fes, ad bene discendum validius
 auxilium praestet, Alphabeti A-
 picibus māgni Numinis invoca-
 tionem legendam praeponere
 talibus notis: श्री गणेशाय नमः
Sri Ganesa ja nam, in nomine
excelsi Genesj, vel alias १. नामः
 सिद्धं । *Huun namā Sciddan, in*
nomine Sancti. Nos autem pro-
 fanam auspicationem sincero
 corde exsecrantes, ut legentes a
 bonorum omnium largitore in-
 telligentiae donum expectent,

ne methodum immutemus ,
Omnipotentis Dei invocatio-
nem substituimus . His prae-
missis, Vocalium figuras , una
cum modo, quo illas pronun-
ciari deceat , subiicimus :

ॐ श्री श्री श्री परमेश्वर का
नाम पार । *Sri Sri Sri Parmeswor*
Ka Nam par . In nomine Dei
excelsi .

अ आ उ ई उ ऊ रि री
a a i i u u ri ri
लि ली ऐ ए ओ औ अं अः
li li e ei o au an â .

Appellationi Latinae Indo-
stanis characteribus interiectae
no-

notas quasdam supra posuimus
ad indicandam cuiusque voca-
lis naturam, quae tamen non
eundem respectu omnium
praestant effectum; figura enim
contractionis, scilicet haec ,
qua primum cuiuslibet vocalis
apicem connotavimus, in vo-
calibus *a . i . u . ri . li*. admonebit

lectorem अस् *ars*, idest bre-

ves eas esse, & sono pronun-
ciandas esse contracto, id est
unico temporis instanti: super-
posita vero vocalibus *e*, & *o*,
Latinam ab ipsis exigere pronun-
ciationem significabit. Simili-
ter figura productionis, nem-
pe haec = secundis vocalium.

api-

apicibus imposita , in vocalibus *a.i.u.rì.lì.* ६११ *Dirgh*, id est longas illas esse denotabit, & sono emittendas esse productiori: imposita vero vocalibus *èi*, & *au* indicabit, instar diphthongi Latinae eas pronunciarì debere.

Ad perficiendum vero sexdecim vocalium numerum Indostani praedictis quatuordecim addunt alios duos apices omnibus tum vocalibus, tum consonantibus communicabiles, quamvis vocalis अ a proposita sit in exemplum. Primum puncto tantisper aperto, quod अंकर *ankar* ipsi vocant, su-

super litteram formant ad exprimendum quoddam *m*, vel *n* leniter prolatum. Exemplum

habes in hac ipsa voce अंकर *ancar*, cuius prima littera,

nempe अं, quae praefato puncto signatur, pronunciari debet cum addito tenui *n*, sic:

an-Kar. Ultimus apex duplici puncto, quod बीसाखः *Bi-*

sarkâ appellant, a dextris litterae finalis alicuius dictionis connotatur, nullumque proprium habet sonum, sed tantum indicio est litteram, cui iunctum est *Bisarkâ*, proferri

de-

debere fortiter, ac si traheretur e pectore, sono tamen minime in longum protracto; ut videre est in voce exposita

बीसाखः, cuius postrema littera est कः *rkâ*, quae, quum eidem copulata sint duo illa puncta, emitti debet, quasi cum impetu.

Hic autem vitio nobis verti posset, quod inter vocales connumeraverimus ऐ ऐ, औ औ, quae

diphthongis रि *ri* री *rî*; & लि *li* ली *lî*, quae syllabis;

rum & punctum. *ankar*, quod consonantibus; & puncta; *bi-sar-*

sarkà, quae accentibus potius accensenda videntur; sed quum Indostani vocalibus haec omnia attribuant, nulla nobis nota merito est impingenda; illorum namque Alphabetum iuxta ordinem, ac methodum, quam ipsi tenent, in praelentiarum tradere proposuimus.

C A P. II.

De Consonantibus simplicibus.

NE Indostani Alphabeti.ordo immutetur, a vocalium expositione ad simplices consonantes explicandas procedimus. Notavimus supra, consonantes simplices ad XXXIV. usque

que ascendere , quarum genuina appellatio licet sine viae vocis adminiculo aut vix, aut nullatenus exprimi valeat, aliqua tamen breviter hic prae-
libabimus, quae eam, quantum quidem fieri poterit, intellectu facilem reddant.

Sciendum igitur, , pleraeque harum consonantium esse duplices, triplices, vel etiam quaduplices, diverso singulas exaratas charactere, quae characterum varietas diversitatem significat modulationis, & soni, quo Indostani singulos apices ab invicem in pronuntiatione distinguunt. Alios vero obscure in interiori gutture formant, &

VO-

voce tenui, ac quasi dimidiata proferunt. Alios quadam vi, & aliqua aspiratione exalant. Alios insuper medio palato, scilicet ad palatum ipsum linguam inflectentes emittunt. Alios tandem narium ministerio pronunciant. Primam modulationem, seu sonum appellabimus *tenuem*, alterum *femi-aspiratum*; tertium *palatinum*, postremum denique *nasalem* vocabimus, & sequentibus notis super latinam appellationem delineatis distinguemus. Prima nota tenuem, secunda femi-aspiratum, altera palatinum, quarta nasalem signabit: quae vero nullo erunt

no.

notatae signo, non aliam, quam latinam pronunciationem habebunt. Sint ergo notae pronunciationis :

Pro Tenuibus [^]

Pro Semi-aspiratis [^]

Pro Palatinis [^]

Pro Nafalibus [^]

His praemissis, Tabula Consonantium simplicium heic statuitur:

८	क	ख	ग	घ	ङ
	[^] Ka	[^] kha	[^] ga	[^] gha	[^] nga
८	च	छ	ज	झ	ञ
	[^] cia	[^] ciha	[^] gia	[^] giha	[^] nghion

८ ८

ॐ ट ठ ड ढ ए
^{ka} ^{ku} ^{ka} ^{ku} ^{ka}
 ta tha da dha nā

ॐ त थ द ध न
^{ta} th ^{da} ^{dha} ^{na}
 ta tha da dha na

ॐ प फ ब भ म
^{pa} ^{p-ha} ^{ba} ^{bha} ^{ma}
 pa p-ha ba bha ma

ॐ य र ल व श
^{già} ^{ra} ^{la} ^{va} ^{scia}
 già ra la va scia

ॐ ष स ह झ ः
^{kha} ^{fa} ^{ha} ^{ccia} .
 kha fa ha ccia .

Hic obiter notandum est ,
 consonantes palatinas ड *da* , &
 ढ *dha* aliquando per *da* , ali-
 quando vero per *ra* , sono ta-
 B men

men palatino retento, pronunciari debere, licet ratio, aut regula certa de hac re assignari non possit, totumque ex usu discere oporteat; v. g. डंड *dand* baculus, कथोडा *K athora* pelvis, गोडा *gora* equus, डीठ *dit* mansuetus, दुंद *dund* luxuriosus, बढई *barai* faber lignarius, गढना *garnà* sepelire.

Notandum insuper, litteram य *gia* quandoque जा, non *gia* proferri; quod maxime evenire solet, quando cum aliis consonantibus copulatur, v. g.

कन्या *Kanja* virgo nubilis ,
 तपस्या *tapesja* contemplatio ,
 कर्त्ता कर्त्त *kion kar* qua ex caus-
 fa &c. ,

Consonantes omnes in superiore tabula descriptae , quas Indostani quinquenas , & quinquenas , instar cantionis recitant , congenitam habent vocalem अ *a* , in quam earum pronuntiatio desinere debet , sic proferendo *ka* , *ga* , *cia* &c. ; excipe *nghion* , quod exit in *on* . Hinc ut plurimum tot syllabas in dictione legere oportet , quot in ipsa inveniuntur consonantes , dummodo non sint plures

ad invicem copulatae, vel in corpore dictionis non elidantur: hae enim ad unam, eandemque syllabam, pertinent. Quando autem consonans est finalis, tunc earum remanente numero syllabarum, plerumque perdit vocalem congenitam, & vocatur कंदीत *kandit*, id est elisa; quod in medio dictionis non raro evenire solet. Legem tamen de hac re generalem vix, aut non invenies omnino. Exempla habes in voce क्कम्क *ciakmak* ignitabulum, in qua quatuor consonantes per se solas integram dictionem

nem

nem duarum syllabarum effor-
mant, licet utrumque ङ्क, sci-
licet tam finale, quam me-
dium elidatur.

Ab hac elisionis regula exci-
piendae sunt consonantes fina-
les quidem, sed signatae defu-
per puncto *anckar*, vel ad de-
xteram punctis *bisarkâ* conno-
tatae; priores namque in *an*,
posteriores vero in *â* fortiter
prolatum inviolabili lege ter-
minant.

Licet consonantes praedi-
ctae per se solas non syllabas
modo, sed integras quoque
voces, ut vidimus, constitue-
re possint: nihilominus सँद

B 3

sand,

sand, id est simplices vocantur, quia simplici, & unico apice efformantur. Si vero alia five vocalis, five consonans ipsi copuletur, quod fieri debet saepissime, tunc vocantur

असंद *asand* non simplices. In his autem coniunctionibus non easdem Indostani sequuntur regulas, ac nos Latini. Nos enim cuiusque vocalis figuram (nam de consonantibus infra) etiam si unicam cum aliis litteris componat syllabam, integram semper exaramus; illi vero partem tantum eiusdem, ut sequentia exempla exhibent: दैम *daem* perpetuus

tuus , नाई *bai* frater , राकना
rakna custodire , in quibus vo-
 calis आ dimidia tantum sui
 parte consonanti adiungitur
 hac perpendiculari linea ८; In-
 de fit , ut quotiescumque in
 eorum scripturis intergum ali-
 cuius vocalis characterem sive
 in principio , sive in medio ,
 seu in fine dictionis reperi-
 eris , nulli consonanti eam debeas
 copulare ; quia tunc ex se so-
 la syllabam constituit . En e-
 xempla : असल *asal* originale :
 इव *iw* similis , उपर *upar* su-

B 4 pra ;

pra , भ्राई *bhai* frater , in quibus vocibus vocales अ . उ . उ . ऐ . ex se solis sine consonantium unione syllabam integrant.

Observe hic obiter , quamcumque vocalem cuicumque consonanti copulatam semper esse *rectam* , consonantem vero *rectricem* . Quid autem sit *rectrix* , & *recta* , docebimus postea .

At priusquam de modo copulandi vocales cum consonantibus verba faciamus , pauca de uniuscuiusque consonantis pronuntiatione praemittenda iudicamus .

CAP.

C A P. III.

*De pronuntiatione Consonantium
in particulari.*

1. क *Ka*. Est haec prima littera consonans apud Indos, & ex qua Alphabetum के खे *ke-kho* nomen habet: aequivalet nostro *k* Latino, vel *c* ante *a*, nec ante *i*, & *e* suam, ut apud nos, pronuntiationem mutat, sed eodem modo *ka*, *ke*, *ki*, *ko*, *ku* profertur, ut Arabum ق *k*.

2. ख *Kha*. Haec littera apud Latinos non habetur, ideoque aliter, quam per *ka*, & *h*, scilicet *kha*, non potest exprimi, nisi dicamus, quod
eo-

eodem modo cum praecedenti, sed asperiori pronuntiatur, ac ح *cha* Arabum repraesentat.

1. Г *Ga*. Eadem littera est cum nostro *g* ante *a* posito; dices eodem modo *ga*, *ge*, *gi*, *go*, *gu*, semper pronunciando *g* lenem, ut in Latinis dictionibus *gaudium*, *gossypium*, *gustus* &c.

4. Ğ *Gha*. Est *g* secundum, seu praecedenti simile, ita tamen, ut illi aspirationem addas, quod apud Latinos non in usu habetur. Arab. ع *Ghain*.

5. Ṅ *Nga*. Est littera particularis, quae naso proferri debet cum aliqua aspiratione,
lin-

linguam invertendo, & palatum leniter percutiendo, ita ut *bleſa* simul, & *naſalis* proferatur. Eius ſonum Latinis litteris exprimi nullo modo poſſumus; Magiſtri vox rite docebit.

6. ꝛ *Cia*. Neque haec ulli ex noſtris litteris rite poteſt aſſimilari, ſed medium habebit locum inter *c* Italorum, & *tcha* a Gallis pronunciatum, quod uſus docebit.

7. ꝛ *Ciha*. Haec littera optime a Gallis pronunciatur, & aſperam prolationem exigit.

8. ꝛ *Gia*. Noſtro *gi*, & *z* ſimul arridet haec littera, vel de-

debet pronunciari eo fere modo, quo pronunciant, qui linguam habent blefam. Per ج *gim* Arabum explicatur.

9. ج *Giha*. Est alterum *gi*, quod blese quidem efferri potest; ac magis ad nostri *g* ante *e*, & *i* positi pronunciationem, ut *germen*, *gigas*, quamvis cum aliqua differentia, accedit, & ج *gim* Arabum refert.

10. ڭ *Nghion*. Haec per Latinam litteram describi nequit, cum plures simul prolatae eius sonum exprimere valeant; Palato enim simul, & naso cum aliqua aspiratione erit pronuncianda. Usus te docebit.

11. Ṭ *Ta*. Aliter, quam per *t*, haec a nobis Latinis explicari nequit, nec describi potest; quamvis longe sit diversa, eiusque pronunciationem assequi necessarium sit. Proferatur lingua paullulum inversa, & palatum leniter percutiente, quo *blese* pronunciatur; quod sane per usum assequeris. Respondet Ṭ *ta*, vel Ṭ *te* Arabum.

12. Ṭ *Tba*. Litterae antecedenti similis est, eodemque modo effertur, addendo illi aspirationem *h*, quasi Ṭ *the* Arabum.

13. Ḍ *Da*, vel *ra*. Duplicem huius litterae pronunciationem

nem habes; nunc enim, ut *d* blefum, nunc, ut *r* itidem blefum, sed palatum similiter leniter percutiendo pronunciat. Initio quidem dictionis, semper ut *d* blefum pronuncias, sed in medio, & in fine certa non habetur regula, modo *da*, modo *ra* dices.

14. ढ *Dha*. Eadem est cum praecedenti *d*, & *r*, eodemque modo pronunciantur, sed asperre, & quadam aspiratione superaddita. Cum ڢ *dal* Arabum convenit.

15. न *Na*. Ista littera est *n*, secundum quod enaso semper pronunciat. Apud Arabes ڠ *nun*.

16. त

16. त *Ta*, A nostro *t* non differt.

17. थ *Tha* Est τ *tau* Graecorum, quod fortiter debemus pronunciare, sicut ת *teth* Hebraeorum, vel ط *tta* Arabum.

18. द *Da*. Est nostrum *d* Latinum.

19. ध *Dha*. Est secundum *d* asperum, cui debetur aspiratio *h*, & etiam respondet ad Graecorum δ *delta*.

20. न *Na*. Non differt a nostro *n* Latino, nisi quod caveri debet, ne de naso pronunciatur, sed semper clare, ad differentiam alterius ण *na*, quod de naso paullulum effertur.

21. प *Pa* Praesens haec littera est *p* Latinum.

22. फ

22. ꣳ *P-ha*. Est *f* Latinum, vel melius *p-b*, vel ꣳ *phi* Graecorum; optime tamen pronunciabis, si *p-ha* dicere queas.

23. ꣳ *Ba*. Latinum *b*, de quo adnotes velim, quod sicut in nostra Europa apud varias nationes *b* in *u*, & *v* consonans in *b* immutatur, & unum pro alio usurpatur, ita apud Indos invenies dicentes ꣳꣳꣳ *vap-h* pro *bap-h* vapor, & ꣳꣳꣳ *vavo* pro ꣳꣳꣳ *bavo* existentia.

24. ꣳ *Bha*. Secundum *b*, quod aspirationem sibi adiungit, dicendo *bha*; ista littera non convertitur in *u*.

25. ꣳ *Ma*. Est Latinum *m*, quod debet aperto ore pronun-

nunciari ad differentiam alterius, quod *mindan*, vel *nindan* vocant, & obtuso effertur ore.

26. Ꝓ *Gia*, vel *ja*. Est littera media inter consonantem, & vocalem, ut suo loco dicitur. Apud nos aequivalentem non habet. Indi illam vocant *gia*, vel *ja*, pronunciando illam parumper in gutture; sed alio modo, quam ꝥ *aain* Arabum, cui tamen in multis potest assimilari.

27. ꝑ *Ra*. In nullo differt a nostro *r*.

28. ꝑ *La*. Est *l* Latinum.

29. ꝑ *Va*. Ea littera est *v* consonans, vel potius media

C

int

34

inter consonantem, & *u* vocalem, & utriusque officium agit. Non pronunciatur, ut *u* vocale, sed quasi *9* *vau* Arabum, & *י* *vau* Hebraeorum.

30. *Scià*. Character hic aequivalet *ch* a Gallis pronunciato, nullo autem modo *c* Italorum. Est *ش* *scin* Arabum.

31. *Kha*. Est tertium *k*, idem cum secundo, & *خ* *cha* Arabum simile.

32. *Sa*. Latino *s* aequivalet.

33. *Ha*. Est *h* Latino-
rum.

34. *Ciha*. Haec littera rara est, & vix in usu; assimilatur in omnibus septimae *Ṣ*.

CAP.

C A P. I V.

*De copulatione Vocalium
cum Consonantibus*

EX his omnibus praemissis habes, ad legendos Indostanorum libros haudquaquam tibi sufficere solas litteras *sand*, seu simplices didicisse, nisi regulas quoque coniunctionum quam perfectissime noveris. Quamobrem notanda sunt sequentia.

I. Vocalis quaecumque illa sit, semper sequitur naturam soni consonantis, cui copulatur, *tenuis*, *semi-aspirati*, *palatini*, aut *nasalis*, retenta propria pronuntiatione brevi, vel longa.

C 2 2. Vi-

2. Viceversa, consonans pariter induit pronunciationem brevem, vel longam vocalis sibi coniunctae, proprio retento sono tenui, vel semi-aspirato &c.

3. Æ *A* breve, quum omnibus congenitum sit consonantibus, nullo umquam particulari apice eisdem adnectitur; quod si illo uti opus fuerit, tota eius figura exaratur, sicque ex se solo syllabam format.

4. Vöcales reliquae modo a dextris, modo a sinistris, modo supra, modo subtus pro cuiusque exigentia, & naturâ, determinata sui parte, consonantibus ipsis uniuntur. Per sinistram
in-

intellige sinistram oculi tui, quae dextrae libri, seu scripturae respondet, scilicet eam partem, a qua Latini scriptionem auspicantur; per dexteram vero dexteram oculi tui, quae sinistram respicit libri, seu scripturae; illam videlicet partem, ubi Latini scribendo desinunt.

5. आ A longum consonanti copulatur, a dextris ducta linea perpendiculari hoc modo ँ, ut videre est in exemplis supra allatis.

4. इ I breve a sinistris, sic ँ; v. g. सिद्ध *sidd*, vel correctius ँद्ध *scidd* sanctus, ubi i, quia breve, a sinistris notatur.

7. ईं *I* longum a dextris sic
 १; v. g. १ादी *sciadi* festum lae-
 titiae, ubi *i*, quia longum, si-
 gnatur a dextris.

8. Pari modo उ *u* breve a
 dextera ad sinistram ducitur
 subtus consonantem, sic ॐ; v. g.

वतुर *ciatur* astutus, हुकुम *hu-*
kum iussio, ubi *u*, quia breve,
 pariter subtus a sinistris.

9. ईं *U* longum non aliter
 subtus, sed a sinistra ad dexte-
 ram, sic ॐ; v. g. ॐर *gioru* uxor,
 ॐर *giaru* scopa, ubi *u*, quia
 longum, dexteram respicit.

Vocalis *ri*, & *li* extra libros
samscrit, id est scientificos, ac
 fa-

facros, vix est invenire; in Alphabetorum speciminibus tamen proponi solent, & idcirco distingui notamus.

10. रि *Ri* breve exprimitur lineola quadam uncinata, ad pedem consonantis apposita, sic ८; v. g. कृशू *kriscna* nomen proprium Idoli, कृशू पछू *kriscna-pacc* luna decrescens, ubi lineola uncinata litteram कृ terminans, *ri* breve significat.

11. Pro री *ri* longo praedita duplicatur lineola, sic ८; v. g. कृतं *kritan* furari, तृखोत *trikot* nomen medicinae; litterae क, & त illo duplici unco

notatae *ri* longum habere indicant.

12. Pari modo लि breve consonantem terminat duobus punctis tantisper apertis, ad eius pedem copulatis, sic ॐ; & ली *li* longum signatur iisdem punctis in medio caudatis, sic ॐ.

Sed quum postremae hae duae vocales in ipsis etiam libris scientificis rarissime adhibeantur; ideo nullae nobis suppetunt voces, quibus earum usus exemplo exprimi queat; unde ad sequentem coniunctionum Tabulam Lectorem amandamus.

13. ऐ *E* breve copulatur, ducta supra consonantem unica linea, instar accentus gravis, aliquantum inclinata, sic ~; v. g. बेद *bed* sacer Indostanorum codex, नेदष *nevotà* convivium, फतेदार *p-batedar* expugnator: in quibus exemplis accentus gravis, seu linea superposita *e* breve importat.

14. Quod si ऐ *e* longum, id est *ee*, *ai*, vel *ei*, instar diphthongi adhibere necesse sit, duplicatur accentus, seu linea tali modo ~; v. g. मेना *meina* certa species avium, बेरी *beeri* ini-
mi.

micus: in his vocibus duplex ille accentus aequivalet *e* longo, seu diphthongis supra notatis.

15. Haud absimili modo copulantur vocales *œ* *o*, & *œ* *au*, vel *ou*, hoc solo discrimine, quod a dextris consonantis addenda est linea perpendicularis, ut de vocali *a* paullo ante monuimus. Itaque ad denotandum *o* breve, unicum desuper exarabis accentum; duos vero ad significandum *o* longum, seu diphthongos *au*, vel *ou*; sed in utroque casu lineam adnectes. Exempla pro *o* brevi:

करोर *karor* decem millions, ग

गोडा *gora* equus. मोहसील
mohasil exactor. Exempla pro
 o longo, seu *au*, & *ou*: सौगंध
saugand iuramentum, नौमी
noumi nonus, तौलन *toulna*
 ponderare, seu librare.

16. Punctum *o ankar*, quod,
 ut diximus alibi, omnibus tum
 vocalibus, tum consonantibus
 est communicabile; nihil aliud
 denotat, nisi *n*, & aliquando
 etiam *m* leniter proferendum,
 quo littera terminari debet in
 pronunciatione: ita ut vocalis
 quaecumque tali puncto nota-
 ta desinat in *an*, *en*, *in*, *ein*,
on,

on, vel *aun*, pro vocalis cuiusque natura. Exempla : अंधराली *andiali* caecitas, इंद्र *Indra* Idoli nomen.

Consonantes *sand*, seu simplices, tum & compositae ex foliis consonantibus, hoc item puncto signatae, propter vocalem *a* brevem ipsis congenitam, semper exeunt in *an*, ut videre est in संयोग *sangiogh* occasio, खंभा *kambah* columna.

Excipe litteram ऋ *nghion*, quae solummodo naturalem suum sonum tantisper producit.

Con-

Consonantes vero *asand*, & quaecumque aliae compositae, propter alicuius vocalis unionem, ipsius vocalis aemulantur naturam, & in *an*, *in*; *un*, *en*, *ein*, *on*, vel *aun*, seu *oun* terminantur. En exempla :

ब्राम्हान *Brammhan* Brammhanus, मेदिं *mehin* subtilis, गेहुं *ghehun* frumentum, सेदुर *sendur* minium, जोंग *giong* hirudo &c.

17. Tandem duo puncta : *Bisarkâ*, quae pari modo omnibus litteris uniri possunt, eisdem copulantur a dextris, sed solummodo in fine, numquam
vero

vero in medio dictionum ; neque tamen omnium, sed illarum dumtaxat , quarum ultimus apex protundi debet fortiter ;

v. g. इतिस्तीतेः *itistitê* & cetera,

दीप्यइः *ittiadi* & sic de singu-

lis . De vocalibus autem satis .

Nunc ordini Alphabeti Indostani inhaerentes, coniunctionem cuiuslibet consonantis cum quacumque vocali, iuxta praelibatas regulas delineabimus . Sit igitur

CAP.

C A P. V.

*De Consonantibus Vocalibus
copulatis.*

Consonantes Indostanorum, sicut pluries diximus, per se tantum syllabas formant vi a brevis sibi congeniti, dummodo in medio, vel in fine dictionis elisionem non requirant, quia tunc congenitum a amittentes in proprio cuiuscumque consonantis sono terminant, ut ostendimus supra in voce दकमक *ciakmak* ignitabulum; ceterum vero consonantes omnes coniunctae vocalibus, istarum naturam induunt,

unt, nec umquam eliduntur, sed semper in *a. e. i. o. u.*, aut *ei*, vel *ou* terminant, iuxta vocalium naturam, quarum pars erit illis copulata.

Quamlibet cuiusque vocalis partem, quam consonantibus Indostani solent adnectere, proprio distinguunt nomine; & hanc lineam ङ, quam ad signandum *a* longum apponunt, कना *kana* appellant; hanc ङ ad *i* breve denotandum पतके कोनालि *patke-konali* vocant; & sic de reliquis. At cum haec instructio non कोख वंदार *kok-vandar* Alphabetario, sed वया

व्या का एदार *biakarn-dar*

Grammatico potius conveniat,
libenter ipsam ommittimus, &
Tabulam tradimus, sicut suis
pueris Indostani praeberē so-
lent, quos docent बरेकना *ba-*
rekarna syllabare. Sit igitur

Tabula Consonantium Vocalibus

coniunctarum.

क	का	कि	की	कु
Ka	ka	ki	ki	ku

कू	कृ	कृ	कू	कू
ku	keri	keri	keli	keli

क	क	का	का	कं
ke	keli	ko	kay	kan

D

कः

कः ॥

kā .

ख खा खि खी खु
Kha xha xhi xhi xhu

खू खृ ख्र खळ खळ
khu xheri xheri kheli kheli

खे खै खो खौ खं
khe xhei xho xhau khan

खः ॥

khâ .

ग गा गि गी गु
Ga ga ghi ghi gu

गू गृ ग्र गळ गळ
gu gheri gheri gheli gheli
ग

गे ये गो गौ गं

ghe ghei go ghaù gan

गः ॥

gâ .

८ घ गा गि गी गु

Gha gha ghi ghi ghu

घू घू घू घू घू

ghu gheri gheri gheli gheli

घे घे गा गी घं

ghe ghei gho ghaù ghan

घः ॥

ghâ .

८ ङ ना नि नी नु

Nga nga nghi nghi ngu

D 2

उ

ᳵ᳚ ᳵ᳚ ᳵ᳚ ᳵ᳚
ngu ngheri ngheri ngheli

ᳵ᳚ ᳵ᳚ ᳵ᳚ ᳵ᳚
ngheli nghe nghei ngo

ᳵ᳚ ᳵ᳚ ᳵ᳚ ॥
ngaù ngan ngâ.

ᳵ᳚ ᳵ᳚ ᳵ᳚ ᳵ᳚ ᳵ᳚
Cia cia ci ci ciu

ᳵ᳚ ᳵ᳚ ᳵ᳚ ᳵ᳚ ᳵ᳚
ciu ceri ceri celi celi

ᳵ᳚ ᳵ᳚ ᳵ᳚ ᳵ᳚ ᳵ᳚
ce cei cio ciaù cian

ᳵ᳚ ॥ ᳵ᳚ ᳵ᳚ ᳵ᳚
ciâ.

ᳵ᳚ ᳵ᳚

ଚ ଛ ଛା ଛି ଛୀ ଛୁ

Ciha ciha cih cih cihu

ଛୁ ଛୁ ଛୁ ଛୁ ଛୁ

cihu cehri cehri cehli cehli

ଛ ଛ ଛା ଛା ଛଂ

ceh cehi ciho ciahù cihan

ଛଃ ॥

cihâ .

ଜ ଗା ଗି ଗୀ ଗୁ

Gia gia gi gi giu

ଗୁ ଗୁ ଗୁ ଗୁ ଗୁ

giu gieri gieri gieli gieli

ଗ ଗ ଗା ଗା ଗଂ

gie giei gio giahè gian

D 3

ଜଃ

Gi ॥

giâ.

Giha giha gih gih giuh

giuh giehri giehri giehli giehli

gich gichì giah giahù giahn

Gi ॥

giâh.

Nghion nghia nghi nghi

ngheu ngheu nghieri nghieri

॥

५५
 ऋ ऋ ॠ ॠ
 ngieli ngieli ngie ngie
 ॠ ॠ ॠ ॠ ॥
 nghio nghiaù nghion ngiâ.

ठ ठ ठि ठि तु
 Ta ta ti ti tu
 तु तु तु तु तु
 tu teri teri teli teli
 ॠ ॠ ॠ ॠ ॠ
 te tel to tau tan
 ॠ ॥
 tâ.

ठ ठ ठि ठि तु
 Tha tha thi thi thu
 D 4 ॠ

𑀮𑀺 𑀮𑀻 𑀮𑀼 𑀮𑀽 𑀮𑀾
 thu theri theri theli tehli

𑀮𑀺 𑀮𑀻 𑀮𑀼 𑀮𑀽 𑀮𑀾
 the thei tho thaù than

𑀮𑀺 𑀮𑀻

thâ.

𑀮𑀺 𑀮𑀻 𑀮𑀼 𑀮𑀽 𑀮𑀾
 Da da di di du

𑀮𑀺 𑀮𑀻 𑀮𑀼 𑀮𑀽 𑀮𑀾
 du deri deri deli deli

𑀮𑀺 𑀮𑀻 𑀮𑀼 𑀮𑀽 𑀮𑀾
 de deì do daù dan

𑀮𑀺 𑀮𑀻

dâ.

𑀮𑀺

ੴ ਠ ਠ ਠਿ ਠੀ ਠੁ

Dha dha dhi dhi dhu

ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ

dhu dheri dheri dheri dheri

ਠ ਠ ਠ ਠ ਠ

dhe dhe dho dha dhan

ਠ ॥

dhâ.

ਨ ਏ ਏ ਏ ਏ

Na na ni ni nu

ਏ ਏ ਏ ਏ ਏ

nu neri neri neli neli

ਏ ਏ ਏ ਏ ਏ

ne nei no na nan

ਏ

एः ॥

nâ.

त ता ति ती तु

Ta ta ti ti tu

तू तृ तृ तू तू

tu teri teri teli teli

ते ते तो तौ तं

te tei to tai tan

तः ॥

tâ.

थ था धि धी धु

Tha tha thi thi thu

थू थृ थृ थू थू

thu theri theri theli theli

ध

थे थै थो थौ थं
the thei tho thau than

थः ॥

thâ .

द दा दि दी दु
Da da di di du

दू दृ द्र द्दु द्दु
du deri deri deli deli

दे दै दो दौ दं
de dei do dau dan

दः ॥

dâ .

ध धा धि धी धु
Dha dha dhi dhi dhu

ध

धू धृ धृ धू धू
 dhu dheri dheri dheli dheli
 धे धै धो धौ धं
 dhe dheì dho dhaù dha

धाः ॥

dhâ.

न ना नि नी नु
 Na na ni ni nu
 नू नृ नृ नू नू
 nu neri neri nali nali
 ने नै नो नौ नं
 ne nei no naù nan

नः ॥

nâ.

प

प	पा	पि	पी	पु
Pa	pa	pi	pi	pu
पू	पु	पृ	पू	पू
pu	peri	peri	peli	peli
पे	पे	पो	पो	पं
pe	pei	po	paù	pan
पाः	॥			
pâ				

फ	फा	फि	फी	फु
P-ha	p-ha	p-hi	p-hi	p-hu
फू	फू	फू	फू	फू
p-hu	p-heri	p-heri	p-heli	
फे	फे	फे	फे	फे
p-heli	p-he	p-hei	p-ho	p-hau
				फ

पं पः ॥

p-han p-hâ.

ब बा बि बी बु
Ba ba bi bi bu

बू बृ बृ बू बू
bu beri beri beli beli

बे बै बो बौ बं
be bei bo bau ban

दा ॥

bâ.

भ भा भि भी भु
Bha bha bhi bhi bhu

भू भृ भृ भू भू
bhu bheri bheri bheli bheli

न

ने नै नो नौ न
 bhe bheì bho bhaù ban

नः ॥

bhâ .

म मा मि मी मु
 Ma ma mi mi mu

मू मृ मृ मू मू
 mu meri meri meli meli

मे मै मो मौ मं
 me meì mo maù man

मः ॥

mâ .

य या यि यी यु
 Gia gia gii gii giu
 य

यू	यृ	यृ	यू	यू
giu	gieri	gieri	gieli	gieli
ये	ये	यो	यो	यं
gie	gici	gio	già	gian

यः	॥	॥	॥	॥
già.				

र	रा	रि	री	रु
Ra	ra	ri	ri	ru
रू	रू	रू	रू	रू
ru	ri	ri	ri	ri
रे	रै	रो	रौ	रं
re	rei	ro	rau	ran

रः	॥	॥	॥	॥
rà.				

ल

ल ला लि ली लु

La la li li lu

लू लृ लृ लू लू

lu lri lri lli lli

ले ले लो लो लं

le lei lo lau lan

लः ॥

lâ.

व वा वि वी वु

Va va vi vi vu

वू वृ वृ वू वू

vu veri veri veli veli

वे वे वो वो वं

ve vei vo vau van

E

वः

वः ॥

vâ .

ॐ श सा सि सी सु

Scia scia sci sci sciu

सू सृ सृ सू सू

sciu sceri sceri sceli sceli

से सै सा सौ सं

sce scei scio sciau scian

शः ॥

sciâ .

ॐ ष षा षि षी षु

Kha kha khi khi khu

खू खृ खृ खू खू

khu kerì kerì keli keli

ष

खे खै खो खौ खं

khe khei kho khau khan

खः ॥

khâ .

स सा सि सी सु

Sa fa fi fi fu

सू सृ स्र सू स्रू

fu fri fri feli feli

से सै सो सौ सं

fe fei fo fau fan

सः ॥

sâ .

ह हा हि ही हु

Ha ha hi hi hu

E 2 ह

हु	हृ	हू	हळ	हळ
hu	heri	heri	heli	heli
हे	है	हो	हौ	हं
he	hei	ho	hau	han

हः ॥
hâ .

ह	हा	हि	ही	हु
Ciha	ciha	cihi	cihi	cihu
हू	हृ	हू	हळ	हळ
cihu	cehri	cehri	cehli	cehli
हे	है	हो	हौ	हं
ceh	cehi	ciho	cihau	cihan

हः ॥
cihâ .

CAP.

C A P. VI.

*De pluribus Consonantibus unico
Apice conscriptis, eorumque
denominatione.*

INdoſtanæ linguæ præceptores ſuas litteras in quatuor claſſes diſtribuunt, nempe in *ſand*, ſeu ſimplices; in *aſand*, non ſimplices, id eſt compoſitas; in *pult*, ſeu tumidas; & in *purna*, ſive plenæ. De prioribus abunde diſſeruimus ſupra: de poſterioribus quædam adnotanda ſuperſunt.

Itaque *pult*, ſeu tumida dicitur littera tribus conſonantibus conſtans, vel duabus conſonantibus, & una vocali; e. g.

E 3 ३१३

रास्त्र *sciastr* ars liberalis, सद्वा
sakhti durities: utriusque vocis
 ultima syllaba est *pult*; al-
 tera, quia tres consonantes,
 nempe स, त, र copulantur in
 unam; altera vero, quia con-
 currunt duae consonantes, sci-
 licet द्वा, & त, & una vocalis,
 nempe ई.

Purna, seu plena est littera,
 quae ex tribus consonantibus,
 & una vocali conficitur; e. g.
 स्त्रीलीग *strilingh* femininum
 genus; vox monosyllaba स्त्र *stri*
 ex quatuor litteris, nempe ex
 स

स, त, र, & ई vocali componitur, बब झी *babarci* coquus: In hac voce tres syllabas numera, scilicet ब, ब, झी; priores duae sunt *sand*, quia ex simplici ब *ba* constant; tertia est *purna*, quia ex uno र, duobus ब, & ई longo formatur.

Hic autem silentio praeterendum non est, inter ipsos etiam Indostanos in dubium vocari, utrum puncta *anckar*, & *bisarkà* inter vocales sint recipienda. Qui vocalibus illa accensent praefatas litteras झी.

& झी, & ceteras ex tribus consonantibus, & una vocali compositas चौकांदा *ciaukonda*,

id est quadratas appellant, & nomen *purna* iis litteris donant, quae non solum ex tribus consonantibus, & una vocali, sed ex punctis quoque *an-
kar*, vel *bisarkâ* componuntur. Eiusmodi esset secundus cha-

raçter dictionis अस्त्रांग *astrang* saltator, in quo simul copulantur

स, त, र, अ, & punctum ० *an-
ckar*. Illi vero, qui eadem puncta e vocalium catalogo expungunt, eo quod neutrum sine
ali-

alicuius vocalis, vel consonantis adminiculo in dictionibus locum habere valeat; reiecta *ciaukonda*, seu quadrata, solas *sand*, *asand*, *pult*, & *purna* admittunt, & compositam ex quatuor litteris (sive deinceps puncta *anckar*, aut *bisarkâ* iuncta sint, sive non) indiscriminatim *purna* denominant.

Antequam ad exempla procedamus coniunctionum consonantium cum consonantibus, observa primo in copulatione quacumque aliam esse litteram rectricem, quae ceteras regit, aliam rectam, quae a rectrice dirigitur. Littera recta illa dicitur, quae prior, recta vero, quae

quae posteriori loco est pronuntianda; e. g. प्रगट् *pragati* manifestatio, prima syllaba est *asand*, composita ex प *p*, ए *e* र *r*, sed *p* dicitur rectorix, quia primum, र *r* vero recta vocatur, quia secundum in pronuntiatione locum obtinet. Oppositum eveniret, si scriberes सर्प *sarp* serpens, in qua voce र *r* regit प *p*, & illa rectorix, ista recta dicitur.

Secundo notandum est, consonantium alias a dextris; alias a sinistris, alias subtus, seu ad
pe-

pedem, alias demum in ipso corpore unius, eiusdemque characteris sibi invicem copulari.

Sola consonans र *ra* quandoque desuper connotatur hoc signo ~ (quod Indostani रेफ़ *rep-hl* appellant) & tunc regit ceteras omnes, quibuscum unitur; exemplum habes in alata voce स्रप, item अर्थ *arth* explicatio, सुर्ग *surgg* sol. Cum vero exaratur in corpore, vel ad pedem alterius, semper est recta.

Quomodo autem, & qua
fui

fui parte consonantes reliquæ in copulationibus exarari debeant, universaliter definiri non potest. Quamobrem ad sequentia coniunctionum exempla oportet recurrere; cetera Magister, studium, & usus docebunt.

Iam vero ad dignoscendum, quæ sit consonans recta, & quæ rectrix, hæc regula generalis tenenda est. Consonans illa, quæ aliqua fui parte connotatur a sinistris alicuius characteris compositi, semper est rectrix; eam vero, quæ a dextris, vel in corpore, vel ad pedem adnectitur, ab alia regendam esse intelligas. Exemplum: अ-स्थ-न *astan* mammilla, hæc

VOX

vox tres habet syllabas, nempe
 अ ऋ न, quarum secunda est
asand, composita ex स, & ऋ;
 sed quia consonans स per hanc
 sui partem ऋ a sinistris descri-
 bitur, regit annexum ऋ; hoc
 vero regitur, quia copulatur
 a dextris; hinc legitur *astan*,
 non *atsan*. Eadem ratione in
 vocabulo प्रगट *pragat* manife-
 stus; prima syllaba constat ex
 प, & र; sed quia र ad pedem
 litterae प hac lineola / expri-
 mitur, ipsa consonans र est *re-*
cta, प vero *rectrix*, unde pro-
 nun-

nunciari debet *pragat*, non *rapgat*.

Quod si in corpore, vel ad pedem characteris compositi plures consonantes concurrant, tunc quae superiorem occupat locum, erit *rectrix*, respectu inferioris; inferior autem *recta*, & utraque simul regetur ab alia, scilicet a littera continente. Exemplum sit अश्राङ्ग *astrangh* saltator; secunda syllaba, nempe श्रा, componitur ex स, त, र, अ, & puncto °; sed quia र unitur ad pedem sub त, ideo regitur a त sibi superiore,

&

& ambae simul reguntur a H ,
 in cuius corpore continentur.
 Quoad vocales iam monuimus
 alibi, eas sive desuper, sive
 subtus, sive a dextris, sive co-
 pulentur a sinistris, numquam
 regere, sed regi a consonanti-
 bus, atque adeo in pronuncia-
 tione semper esse postremas.
 Denique puncta *ankar*, & *bi-
 sarkâ* syllabam omnino clau-
 dere debent; quapropter post
 ipsas etiam vocales sunt pro-
 nunciandae. His praenotatis, sit

CAP-

C A P. VII.

*Tabula Consonantium Afand ,
Pult , & Purna .*

CUM in hac lingua maxima exster difficultas recte pronunciandi syllabas, praecipue *pult*, & *purna*, cumque eadem constent ex pluribus consonantibus diversos pronunciandi modos exquirentibus, quam arduum sit, viva deficiente voce, solo calamo in huius idiomatis pronunciatione ceteros instruere, perfacile dignoscetur, si Indostanorum diligentiam perpendamus, quae pueros suos exercent ad optime promendas syllabas, antequam

quam illos ad legendum primitivos libros promoveant .
 Tantum enim in illarum recitatione dietim illos exercent ,
 tum recto servato ordine a prima ad ultimam , tum ordine
 inverso ab ultima ad primam syllabam , donec longa exerci-
 tatione litteras omnes distincte , optimeque , ac sua quaque propria modulatione proferant .
 Nos ad supplendum deficientiam vivae vocis iam notavimus per quosdam accentus diversitatem modulationis requisitae a litteris *sand* simplicibus ; & sicut in explicatione consonantium primae tabulae per has notas $\acute{\text{a}}$, vel $\grave{\text{a}}$, aut in ,
 F di

dicavimus litteras illas promendas esse *palatinas* simul, & *nasales*, vel *palatinas* simul, & *tenuēs*, aut *palatinas*, & *semi-aspiratas* simul; sic nunc monitum facimus in litteris *asand*, *pult*, & *purna*, eandem legem servandam esse in proferendis syllabis modulationibus requisitis ab unaquaque consonante, quae ad conficiendam quamlibet istarum syllabarum coalescat. At cum in pluribus verba contexere, circa litterarum modulationem, supervacaneum fore iudicemus, cum sine docente magistro perdifficile sit perfectam obtinere prolationem, ideoque ne longam

gam

gam, inutilemque texamus feriem consonantium consonantibus ipsis copulatarum, seiunctim eas praemittendas litterarum partes statuimus, quae frequentius annecti solent aliis consonantibus tum ad sinistram, vel ad dexteram, tum in corpore, vel ad pedem omnium apicum. Has litterarum partes claudicantes denominare iudicavimus, quod sive a sinistris regant, sive a dextris, seu in corpore, vel ad pedem repariantur coniunctae, ut regantur, sicut semper multum de sua forma intercidunt, sic aliquantulum & de earum sono, ac potestate amittunt.

F 2 Tab-

*Tabula Conjonantium
Claudicantium.*

<i>Integrae.</i>	<i>Claudicantes.</i>	<i>Integrae.</i>	<i>Claudicantes.</i>
ग	ङ	न	ॠ
घ	ॢ	म	ॡ
व	ॣ	य	ॢ
ज	।	र	ॣ
त	॥	र	ॣ
थ	॥	ल	ॣ
ध	॥	व	ॣ
न	॥	श	ॣ
प	॥	ष	ॣ
ब	॥	स	ॣ

Ne autem ulterius, quam
par

par est, taedio afficiamus legentes omnium describendo Tabulas Consonantium, quibus claudicantes coniunctae demonstrantur, cum istae ad triginta quatuor usque, totidemquae Tabulas ascendant, quae coniunctas litteras, vocalibus copulatis, exhibeant; illas tantum hic dare selegimus Tabulas coniunctionum, quae frequentius inter legendum solent occurrere. Ex istis enim studiosus lector intelligere poterit, quomodo ceteris consonantibus claudicantes apponendae sint, & quomodo appositis vocales connectendae. Primam ergo Tabulam proponimus con-

iunctionis litterae य, quae semper a dextris copulatur ceteris (sicut & ipsi Indostani proponere solent) deinde ceteras, quas selegimus, subiungemus.

*Tabula I. य coniunctae
a dextris.*

क	ख	ग	घ	ङ
Kja	khja	ghja	ghjha	nghja
च	छ	ज	झ	ञ
cja	cjha	gja	gjha	nghja
ट	ठ	ड	ढ	ण
tja	tjha	dja	djha	nja
त	थ	द	ध	न
tja	tjha	dja	djha	nja
				य

प्य फ्र व्य व्य म्य

pja p-hja bja bhja mja

यत्र य व्य व्य रय

gja rja lja vja fcja

षत्र म्य ह्र ह्र ः॥

xjha sja hja ccja

Tabula II. तू coniunctae

a sinistris.

तू तू तू तू तू

Txa tkha tga tgha tгна

तू तू तू तू तू

tcia tciha tgia tgiha tgnion

तू तू तू तू तू

tta ttha tda tdha tna

ॐ ष ष ष ष ष
tpa tp-hha tba tbha tma

॥ ज्यं ज्ञं जलं जवं ज्ञा
tgiā tra tla tva tñcia

ॐ स्वस्ति नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 tkha tfa tha tccia .

Tabula III. \bar{n} ad pedem
continuetur.

क ख ग घ ङ
Kna knha ghna ghnha ngna

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 cna cnha gina ginha ngghion

ॠ ॡ ॢ ॣ ।

tna tnha dna dnha nna

॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥

tna tnha dna dnha nna

० ० ० ० ०

pna p-hna bna bhna mna

० ० ० ० ०

gnna rna lna wna fcna

० ० ० ०

khna hna ccna.

Tabula IV. स coniunctae
a sinistris.

ॠ ॡ ॢ ॣ ।

Ska fkha fga fgha fnga

॥

स्व स्छ स्ज स्ह स्त्र
scia scihā sgia sgiha sgnion

स्त स्ठ स्ड स्ढ स्न
sta stha sda sdha sna

स्त स्प् स्द स्ध स्न
sta stha sda sdha sna

स्प स्फ स्ब स्भ स्म
spa sp-ha sba sbha sma

स्य स् सल स्व स्रा
sgia fra fla fva ffcia

स्ष स्म स्ह स्श ॥
skha ffa sha fccia.

Ta-

*Tabula V. रूconiunctae in vertice
Consonantium.*

क	ख	ग	घ	ङ
Rka	rkha	rga	rgha	rngha
च	छ	ज	झ	ञ
rcia	rciha	rgia	rgiha	rgnion
ट	ठ	ड	ढ	ण
rta	rtha	rda	rdha	rna
त	थ	द	ध	न
rta	rtha	rda	rdha	rna
प	फ	ब	भ	म
rpa	rp-ha	rba	rbha	rma
य	र	ल	व	श
rgja	rra	rla	rva	rfcia
				ष

ष स ह णः ।।

rkha rfa rha rccia .

Hae omnes litterae , quas in allatis Tabulis proposuimus, iuxta adductas regulas in Cap. VI. sic scriptae ; sunt *asand* ; at si illis uniantur vocales, *pult* evadent ; *pult* pariter obtinebunt naturam , si in vertice , ac in lateribus, aut ad pedem alius claudicans apex apponatur ; quod si *pult* litteris addantur vocales a dictionibus requisitae, evadent *purna* . Hic vero apex *purna* extra libros scientificos raro occurrere solet , quamquam dictio scribenda iuxta orthographiae regulas illo cha-

charactere scribi exposcat; at cum vulgares homines, & etiam Brammhanes, demptis eruditioribus, has regulas fere penitus ignorent, seiunctim scribunt consonantes omnes ad *pult* apicem scribendum requisitas, & maxime ad *purna*: e. g. ad recte scribendum *astranghini* saltatrix, sic scribi debet

अस्त्रांगिनी; inscii scribunt
असुरानगिनी *astaranghini*.

Hinc quotidie evenit, ut isti in legendis libris, propriisque manibus exaratis scripturis, semper haesitando legant, & pessime proferant. Ut autem clarius pateant, quas hucusque tra-

tradidimus, regulae, aliquas dictiones subiiciendas statuimus, ad quarum rectam scriptionem characteres *pult*, & *purna* requiruntur.

Dictionum exempla.

अशान *Ashana* Lavacrum.

अश्वर *Ashvar* Equester.

अवग्य *Avoghja* Inobedientia.

कष्ट *Kast* Labor.

कबुल्यत *Kabuljet* Explicatio.

खम्हीद *Kahmind* Herus.

ग्यनगांति *Ghiangosti* Disputatio.

तुब्हारा *Tubhhara* Tuum.

द.

दुग्गा *Dugna* Dupliciter.

धर्म *Darmm* Opus bonum.

ब्यकुल *Biakul* Angustia pressus.

बीस्वस *Bissuas* Confidentia.

बीद्यावंद *Bidhjavand* Doctor legis.

मीप्यावंद *Mithjavand* Genialis.

मुग्धा होना *Mugdahona* Obmutescere.

इस्त्री *Istri* Mulier.

उंचाई *Uncciai* Altitudo.

३

अधर्मीष्ट *Adarmist* Opera-
tor mali.

शास्त्रवंत *Sciastravant* Facul-
tatum doctor.

स्मित्री *Smitri* Directorium.

Ex allatis dictionibus, quas ad inutilem Tabularum prolixitatem vitandam recensuimus, clare patet Indostanorum usus copulandi consonantes ad syllabas *pult*, & *purna* conficiendas; ideo ne plura circa hoc dicamus, ad modum, quo ipsi suppleant defectum litterarum, quae ipsis haud sunt, procedimus.

CAP.

C A P. VIII.

*Quomodo Indostani suppleant defectum
carentium sibi Consonantium :*

*Traduntur Litterae Alpha-
beti ordine Brammha-
nico dispositae .*

INnuimus supra pag. 6. penes
Indostanos inter quinquaginta
vocales, ex quibus Alphabe-
tum eorum componitur, desi-
derari litteras F. Q. X. Y. Z.
Quomodo huic defectui occur-
rant, heic nunc nos adnotan-
dum putamus; siquidem ipsis
etiam aliquando istarum littera-
rum usus venit tum ad proprias,
tum ad exteras dictiones scri-
bendas, & proferendas; ideoque
eorum praxim sectantes adver-
timus.

G

De-

Deficientiam litterae *f* supple-
 ri ab ipsis usu secundi ढ *p-h* aspi-
 rati; isto enim apice proprias in-
 scribunt voces, consonatem *f*
 exquirentes; attamen *f* pronun-
 ciare minime queunt, carentes
 aptitudine inflectendi linguam
 ad huius litterae prolationem;
 sed semper *p-h* distincte profe-
 runt, ut in voce ढीलमोरोग
p-hil morogh pullus gallinaceus,
 vel rectius pullus Elephantini-
 nus; nam ढील *p-hil* Sanscri-
 tice Elephantem exprimit. Sic
 etiam in exteris vocibus dicunt
 ढीरंगी *p-hiranghi* pro *franghi*
 Eu-

Europeus, & फ़ीरंगीसां *p-hi-ranghistan* pro *franghistan* Europae regiones .

Duplici modo autem occurrunt deficientiae litterae *q*, primo addendo vocalem ~ *u* brevem, vel longam ad pedem primae consonantis क *k*; e.g. कुफ़ुति *kup-huti* animi turbatio, & sic aliquo modo exprimunt litteram *q*. At perfectius huius litterae defectum supplent litterati Brammhanes, de duabus consonantibus litteris unum efformantes apicem; scilicet primo apici क *k* in sinistro latere adnectunt partem consonantis वा *wa*;

G 2

sic

sic क, & hinc q facile confici-
tur: ut in voce मकंपुरनी *ma-*
quampurni Maquapurensis mu-
lier.

Eodem apice क *k*, cui proxi-
me adnectunt secundum स *sa*,
in prolatione elidendum, ob-
tinent *x*, vel *ks*, & scribunt
Persicam vocem सकस *saks* per-
sona. Litterati vero in eorum
Alphabeto apicem habent sic अ
efformatum, qui latinae litterae
x aliquo modo aequivalet, &
quo iidem utuntur: alii vero ex
characteribus क, & स hunc con-
ficiunt

ficiunt apicem ॐ, quo *kṣa*
scribunt, & proferunt.

Litteram y omnino ignorant,
ideoque carent.

Dénique alio modo prospiciunt deficientiae χ , scilicet ex prima littera Თ *gia*, quae tertia est in secundo regeſto conſonantium *ſand*, & ex ultima Თ *gia*, vel *ja*, quae prima eſt in ſexto regeſto, hunc ſingularem apicem conſtruunt Თ , & litteram aliquantulum noſtrum elementum χ exprimentem obtinent, cuius ſonum per latinos characteres adumbrare non poſſumus; cum ſola magiſtri

vox exprimere valeat. Deinde advertendum putamus, habere Indostanos ista duo puncta ॐ, quibus non raro utuntur, signantes eadem in medio alicuius dictionis, quae proferenda est aliqua cum interpolatione prolationis; nimirum has praecipue duas voces scribunt semper

सुःख *sukh*, दुःख *du-kh*, inter quas signata puncta indicant secundam syllabam cum aliqua suspensione esse proferendam.

Et hoc de Indostano Alphabeto dixisse sit satis, si tamen lectores nostros monuerimus, omnes has regulas, quas hucusque tradidimus, quasque Mis-

sio-

sionarius quidam Capuccinus a
 duobus suis in lingua Indostana
 praeceptoribus Brammhanibus
 accepit; ab uno scilicet dicto
 नलगोवींद *Balgobinda* in regia
 civitate पटना *Patna*, ab alte-
 ro nomine कुंजेलरोकुर *Kun-
 gel-sciokur* in civitate pariter re-
 gia बेतीआ *Betia*, non modo
 ad Alphabetum commune, de
 quo haecenus egimus, sed etiam
 ad Alphabetum *Samscrit*, seu
 litterale pertinere. Hoc autem
 alias insuper regulas habet, at-
 que alia praecepta, tum & di-
 versam apicum dispositionem.
 Brammhanes tamen, ut iam in-

nuimus, maximo studio, tum
 • zelo servandi Religionis arca-
 na, tum metu punitionis su-
 beundae, non solum alienige-
 nis, sed terrigenis etiam, qui de
 eorum tribubus non sunt geniti,
 abscondere solent huius Alpha-
 beti institutiones. Vt enim sa-
 crorum eorum वेदपुरना *Bed*
purana, vetustorum scilicet co-
 dicum intelligentia unice apud
 ipsos remaneat, ceteris autem
 perpetuis in tenebris delitecat,
 Grammaticam confecerunt,
 quam स्वरामोत *suoarasot* vo-
 cant, a स्वरामोती *Suoarasoti*
 scientiarum omnium apud ipsos.

Dea

Dea, & largitrice. Regulae vero, quae ad intelligentiam sacrorum Librorum in hac Grammatica praescribuntur, tam difficiles sunt, & involutae, si verum est, quod supra laudatus Magister Balgobinda Missionariis asseruit, ut ipse, qui longo iam tempore eidem studuerat, & tunc temporis tertium iam cursum arripuerat ad Brammhanorum pueros in *Samscrit* idiomate instituendos, asserere non dubitaverit, in diem novas semper reperisse difficultates, novasque obtinuisse cognitiones, quibus antea caruerat. At cum nobis concessum non fuerit talia penetrasse secreta, ut aliis ad
 ulte-

ulteriora perscrutanda planam
viam panderemus; quae obtinui-
mus tamen, lectoribus praebe-
bimus, ac trademus ordinem,
seu dispositionem Brammhani-
carum litterarum simplicium,
seu *sand*, sicut in praefato eo-
rum libro *suarasot* reperitur.

Ut autem melius dignosca-
tur differentia, quae interce-
dit quoad ordinem, seu dispo-
sitionem apicum utriusque Al-
phabeti, heic nunc primum Al-
phabetum, de quo hucusque e-
gimus, iterum repetere iudica-
vimus, statuentes nimirum id
ipsum ex adverso huius scientifi-
ci Alphabeti; ac utriusque litte-
ris numericas notas supraponen-
tes,

tes, ut ex earum indicatione melius advertere liceat, quo in loco scientifici Alphabeti locatae sint litterae, quae recto ordine in primo reperiuntur distributae.

*Litterae Alphabeti ordine
Brammhanico dispositae:*

Vocales breves.

अ	इ	उ	रु	लू
a	i	u	ri	lri.

Vocales longae.

आ	ई	ऊ	रू	लू
a	i	u	ri	lri.

Quae habent vim Diphthongi.

ऐ	ऎ	ओ	औ
e	ei	o	ou.

Puncta.

अं	अः	ः
an	â.	

Al-

Alphabetum Commune.

१	२	३	४	५
क	ख	ग	घ	ङ
Ka	kha	ga	gha	nga
६	७	८	९	१०
च	छ	ज	झ	ञ
cia	ciha	gia	giha	nghion
११	१२	१३	१४	१५
ट	ठ	ड	ढ	ण
ta	tha	da	dha	na
१६	१७	१८	१९	२०
त	थ	द	ध	न
ta	tha	da	dha	na
२१	२२	२३	२४	२५
प	फ	ब	भ	म
pa	p-ha	ba	bha	ma
२६	२७	२८	२९	३०
य	र	ल	व	श
gia	ra	la	va	scia
३१	३२	३३	३४	
ष	स	ह	क्ष	१०
Kha	fa	ha	ccia.	

Al-

Alphabetum Litterale .

33 ह Ha	26 य ja	29 व va	27 र ra	28 ल la
30 त्र nghia	15 ण na	20 न na	5 ड nga	25 म ma
34 क्ष ccia	14 ठ dha	19 ध dha	4 घ gha	24 ञ bha
8 ज gia	13 ड da	18 द da	3 ग ga	23 ब ba
2 ख kha	22 फ p-ha	7 छ ciha	12 ठ tha	17 ष tha
6 च cia	11 ट ta	16 त ta	1 क ka	22 प pa
9 डा giha	30 अ xa	31 ष kha	32 स fcia.	31 ॥

CAP.

C A P. IX.

*Alphabetum popolare Indostanorum,
vulgo Nagri.*

DE Indostano Alphabeto expresso litteris Universitatis *Kasi*, ac de modo coniungendi vocales cum consonantibus, & consonantes consonantibus copulandi ad syllabas *asand*, *pult*, & *purna* conficiendas, huc usque egimus; nunc pauca innuenda supersunt de characteribus vulgo नगरी

Nagri dictis, quibus omnes terrigenae utuntur ad familiares epistolas, communesque libros scribendos, & ad alia omnia,
five

sive ad religionem, sive ad politiam spectent, quae *नाखामोदी*
bhakà boli vulgari sermone scriptis servanda censentur.

In hoc Alphabeto quadraginta quatuor litterae tantum numerantur. Respuunt enim inter vocales litteram *ri*, & *li* tam brevem, quam longam, & puncta *bisarkâ*; e consonantibus etiam expungunt ultimum apicem *हृ ccia*, cui substituunt *छ cihà* secundum, qui apex septimus est inter consonantes. Huius sane apicis repetitionem in Alphabeto non faciunt, nisi ad harmoniam, seu
 me-

metri consonantiam in recitatione servandam : qua ex causa etiam inter vocales in fine earum recitatione repetunt primum अ sine punctis.

Omnes huius Alphabeti apices scribunt pensiles a supra extensa horizontaliter linea, quam in principio scribendi signant a sinistra ad dexteram in papyro; deinde inchoantes scripturam ab illa suspendunt litteras aequae inter se distantes, citra ullum signum, vel spatii distinctionem, qua dictio a dictione distingui queat; sed tantum expleta periodo, दोह बुंधा *doh bundha*, duo puncta; efformant.

mant; & in fine tractatus, vel scripturae unam, vel duas lineas inter quatuor puncta designant. Vocales huius Alphabeti sic scribunt :

ॐ	अ	आ	इ	ई	उ	ऊ
	A	a	i	i	u	u
	ॲ	ॳ	ॴ	ॵ	ॶ	ॷ
	e	ci	o	au	an	a.

Consonantes.

ॐ	क	ख	ग	घ	ङ
	Ka	kha	ga	gha	nga,
	च	छ	ज	झ	ञ
	cia	ciha	gia	giha	nghion

H

ट ठ ड ढ ण

ta tha da dha na

त थ द ध न

ta tha da dha na

प फ ब भ म

pa pha ba bha ma

य र ल व श

gia ra la va scia

ष स ह छ ः

kha sa ha ciha.

Huius Alphabeti apices in omnibus, & per omnia tam in voce, quam in tono, ac potestate cum litteris allati superius Alphabeti conveniunt; nec
in

in copulatione vocalium cum consonantibus, neque in coniunctione aliquarum consonantium cum aliis consonantibus, quibus in scriptione frequentius utuntur, discrimen ullum inter eos occurrit. Prima consonans vocalibus annexa pro ceteris omnibus praestet exemplum :

カ	カ	キ	キ	ク	ク
Ka	ka	ki	ki	ku	ku
ヶ	ヶ	ケ	ケ	コ	コ
ke	kei	ko	kau	kan	ka

Quo ad consonantes consonantibus copulatas nova afferre exempla superfluum iudica-

H 2 mus

mus , cum a consonantium ; quae supra attulimus , exemplis nulla in re haec ipsa nunc differant , nisi in suspensione apicum ab horizontali linea . Verum tamen est , Indostanos non semper huiusmodi coniunctionibus uti , quas etsi ad dictiones scribendas orthographiae leges exposcant , tamen persaepe omitunt , ac dumtaxat in aliquibus frequentioribus dictionibus solent usurpare .

Obiter nunc advertendum , putamus , Indostanos Amanuenses persaepe propriis gaudere calami tractibus , per quos aliquantulum litterarum figura immutatur , ex qua dein legenti-

tibus dubietas oritur, quoad illarum naturam dignoscendam; verumtamen hi ipsi calami tractus diversi, ac varii, cuiusmodi esse possent pro क kab scribere क् ; pro च cià च, च् ; pro ग् gia ग् ; pro न ra न् ; pro ल la ल, ut alios similes nunc praetereamus, nullum discrimen, nec quoad prolationem, nec quoad potestatem litterae important.

C A P. X.

*Alphabeta Indostanica ad ordinem
Latini Alphabeti redacta iuxta
eorum apicum potestatem.*

H Oc loci plurimum esse fore iudicamus, si allata

H 3 hu-

hucusque Alphabeti , & ad normam Indostani Alphabeti exarata, nunc ad ordinem Alphabeti Latini a nobis redigantur ; ex hoc enim facilius quisque , & distinctius cuiusque characteris vim, atque potestatem poterit dignoscere . Sit igitur sequens schema :

A	अ	आ				
B	ब	भ	ब			
C	च	छ	ज			
D	ड	ढ	द	ध	ड	
E	ए					
F	फ	फ				
G	ग	घ	ङ	ग	ण	य
						H

H	ह			
I	इ	ई		
K	क	ख	ष	ॢ
L	ल	ळ		
M	म			
N	ड	ढ	ण	न .
O	ओ	अ		
P	प	फ	फ	
Q	कु	क		
R	र	र	~	
S	श	स	य	
T	ट	ठ	त	थ
V	उ	ऊ		

H 4

X

X क्ख ऊ

Y deest.

Z त

Ai, Ei ऐ

Au, Ou औ

Plura de hisce Alphabetis Indostanorum scribere supervacaneum putamus, ideo ad tradendas numericas notas, suis ipsarum vocibus designatas, ac suspensis apicibus scriptas procedimus.

CAP.

C A P. XI.

*De Notis numericis, quibus
utuntur Indostani.*

NUmericas Indostanorum
Notas ab iis, quibus nos
utimur, paullisper quoad figu-
ram differre, clare cuique patet;
quoad dispositionem vero, ac
usum omnino nobiscum conve-
niunt. An vero ab Indis pri-
mum hae Notae conditae fue-
rint, ut nonnulli censuerunt; vel
ipsi ab aliis, sicut nos Itali ab
Arabibus, fuerint mutuati, no-
strum non est hic inquirere;
Ideo Indostanorum Notas, &
voces tradimus, positis simul
e regione Notis, quas Arabicas
vocamus.

१	एक Ek	1
२	दो do	2
३	तिन tin	3
४	चहर cihar	4
५	पांच panc	5
६	छह ceh	6
७	साठ sat	7
८	अठ at	8
९	नव nav	9
१०	दस des	10
११	इगारह igarah	11
१२	बहरह barah	12
१३	तेरह terah	13
		१४

१४ चौदह	<i>ciaudah</i>	14
१५ पंधरह	<i>panbrah</i>	15
१६ सोलह	<i>solah</i>	16
१७ सतरह	<i>satrah</i>	17
१८ अठारह	<i>athara</i>	18
१९ उनइस	<i>uncihs</i>	19
२० बीस	<i>bis</i>	20
२१ एकाइस	<i>ekais</i>	21
२२ बहइस	<i>bhais</i>	22
२३ तेइस	<i>teis</i>	23
२४ चौबीस	<i>ciau-bis</i>	24
२५ पाचीस	<i>pacis</i>	25
२६ छहबीस	<i>ceh-bis</i>	26
		२७

२७	साताइस <i>sat-ais</i>	27
२८	आटाइस <i>ata-is</i>	28
२९	हुंतीस <i>hun-tis</i>	29
३०	तीस <i>tis</i>	30
३१	एकतीस <i>ek-tis</i>	31
३२	बहतीस <i>bah-tis</i>	32
३३	तेतीस <i>ten-tis</i>	33
३४	चाँतीस <i>ciaun-tis</i>	34
३५	पहंतीस <i>pahen-tis</i>	35
३६	छहतीस <i>cek-tis</i>	36
३७	सहंतीस <i>sahen-tis</i>	37
३८	अठीस <i>ar-tis</i>	38
३९	हुंतालीस <i>hun-talis</i>	39
		४०

४०	वालीस	<i>cialis</i>	40
४१	एकत्रलीस	<i>ek alis</i>	41
४२	भेत्रलीस	<i>bhe-alis</i>	42
४३	तुंतालीस	<i>tent-alis</i>	43
४४	वांतालास	<i>ciaunt-alis</i>	44
४५	पंतालीस	<i>pent-alis</i>	45
४६	छहत्रलीस	<i>ce-alis</i>	46
४७	सतालीस	<i>sat-alis</i>	47
४८	अर्तालास	<i>art-alis</i>	48
४९	हुंवास	<i>hun cias</i>	49
५०	पक्त्रस	<i>pacias</i>	50
५१	एकावान	<i>eka-van</i>	51
५२	बहवान	<i>bah-van</i>	52

५३	तेरपान	ter-pan	53
५४	चापान	ciau-pan	54
५५	पंचपान	panc-pan	55
५६	छेदपान	ceh-pan	56
५७	साठपान	sat-pan	57
५८	अठपान	art-pan	58
५९	हंसाठ	hun-sat	59
६०	साठ	sat	60
६१	एकसाठ	ek-sat	61
६२	बहवासाठ	bava-sat	62
६३	तीनसाठ	tin-sat	63
६४	चारसाठ	ciar-sat	64
६५	पांचसाठ	panc-sat	65
			६६

६६	छेहमाट	ceh-sat	66
६७	माटमात	sat-sat	67
६८	अर्तमाट	art-sat	68
६९	हुंमातान	hun-satara	69
७०	मातान	satara	70
७१	एकअतान	ek-atarā	71
७२	बहवअतान	bah-uatarā	72
७३	तीनअतान	tin-atarā	73
७४	चारअतान	ciar-atarā	74
७५	पांचअतान	panc-atarā	75
७६	छेहअतान	ceh-atarā	76
७७	मातअतान	sat-atarā	77
७८	अठअतान	at-atarā	78

७६	हुंअसी <i>hun-asi</i>	<u>79</u>
७७	असी <i>asi</i>	80
७८	एकअसी <i>ek-asi</i>	81
७९	दोअसी <i>do-asi</i>	82
८०	तीनअसी <i>tin-asi</i>	<u>83</u>
८१	छहअसी <i>cihar-asi</i>	<u>84</u>
८२	पांचअसी <i>panc-asi</i>	<u>85</u>
८३	छहअसी <i>ceh-asi</i>	<u>86</u>
८४	सातअसी <i>sat-asi</i>	<u>87</u>
८५	अटअसी <i>at-asi</i>	<u>88</u>
८६	नीनानाबे <i>nina-nabè</i>	89
८७	नाबे <i>nabè</i>	<u>90</u>
८८	एकनाबे <i>ek-nabè</i>	<u>91</u>
		९२

६२	दोनाने	do-nabè	92
६३	तीनाने	tin-nabè	93
६४	चाराने	ciar-nabè	94
६५	पाँचाने	panc-nabè	95
६६	छेनाने	ceh-nabè	96
६७	साताने	sat-nabè	97
६८	अठनाने	at-nabè	98
६९	नीनानाने	nina nabè	99
१००	सौ	sov	100
१०००	हजार	bagiar	1000
१००००	दसहजार	das-ha- giar	10000
१०००००	लाख	lakh	100000

१००००००	कातर	ka-
ror		1000000
१०००००००	कोटि	ko-
ti		10000000

C A P. XII.

*Exercitatio lectionis Alphabeti Indo-
stani a Tironibus peragenda ope
Catechesis Christianae, quae
heic proponitur.*

PRO coronide huius nostri
Alphabeti, ut clarius in-
notescant, quae huc usque di-
ximus de syllabis *Sand, Asand,*
Pult, & Purna, hic apponen-
dam iudicavimus tum speci-
minis, tum exercitationis gra-
tia Orationem Dominicam, ac
Sa-

Salutationem Angelicam characteribus Brammhanibus scriptas, Latino tamen expressas idiomate: deinde, ut Indostanae Nationis dialectus etiam pateat, apponendū censuimus Signum Crucis, tum eandem Dominicam Orationem, Angelicam Salutationem, ac nostrae Fidei Symbolum; ac singula quidem tum huius Alphabeti characteribus, tum Indostanis dictionibus exarata, adiectis interlinearibus explicationibus, praebebitur.

Olim doctissimus P. Athanasius Kircherius S. I. Latinas has preces Brammhanicis characteribus Tabula aenea insculptas,

in sua Cina Illustrata protulit ,
 quae sane Tabula in Lipsiensi
 editione C. variarum gentium
 Alphabetorum , una cum Do-
 minicae Orationis versionibus
 duplo maioribus, CC.nimirum,
 iisque eorundem Alphabeto-
 rum litteris, ac vario quine-
 riam identidem exoticarum re-
 gionum idiomate, tum & multi-
 plici dialecto concinnatis, anno
 CIOCCCXLVIII. excusa per Chri-
 stianum Fridericum Gesnern ,
 relata deprehenditur. Verum-
 tamen tum Kircheriana Tabu-
 la, tum Lipsiensis editio pluri-
 bus est in scriptione maculata
 mendis. Scimus, eundem Kir-
 cherium, ut ipse testatur, a P.
 Hen-

Henrico Rothio eiusdem Societatis Missionario Apostolico accepisse elementa Linguae Brammanicae, quae idem Rothius longo, ac indefesso labore a Brammanico homine maxima sibi amicitia coniuncto, una simul cum litteratura, ac philosophandi methodo perceperat; ut proinde huiusmodi scriptio- nis errata nec Scriptori, nec Editori adscribenda putemus, sed tantum Tabulae sculptori- bus, qui inusitados characteres ignorantes eadem errata forte invexerunt, quae nec ipsemet Kircherius valebat emendare, ut ipse fatetur in citati Operis Cap. VII., ubi de litteris Bram-

mhanicis, his verbis: *Verum cum nec litterarum inusitados ductus, neque linguam nossem, eos in suo Chao relinquendo consultius duxi, quam vano labore iis emendandis, magno temporis dispendio oleum, operamque perdere. Ideo nos, qui per plures annos Brammhanicos Scriptores vidimus, praeceptores audivimus, & manus nostrae plura eorum scripta contrectaverunt, quin aliquam notam praefatis studiosissimis Scriptoribus impingamus, corrigere audemus laudatas Latinas Preces, ut hinc Lectores diiudicare facile possint, an concinne eadem scriptae sint,*
 si

si tamen Latinarum dictionum
syllabas cum syllabis Indosta-
norum comparare ipsos non
pigeat. Sit igitur

*Oratio Dominica iuxta Vulgarum
versionem Brammhanicis cha-
racteribus expressa*

ॐ पातेर नोस्तेर की ऐस इन

Pater noster, qui es in
देलिस : संकीफीवेतुर नो
caelis , sanctificetur no-

मेन तुउम : अदवेनीअत
men tuum , adveniat

रेत्रुम तुउम फीअत वोबु
regnum tuum , p-hiat volun-

I 4 ताम

ताम तुअ मीकुत इन वेलो

tas tua, sicut in caelo,

एत इन तेरा :: पानेम

& in terra. Panem

नोस्रुम क्वातीदिअनुम दा

nostrum quotidianum da

नोबिस होदीऐः एत दी

nobis hodie, & di-

मितते नोबीस देविता नो

mitte nobis debita no-

स्त्रा मीकुत एत नोस दी

sira, sicut & nos di-

ना

मि॒त॒ती॒मु॒म दे॒बि॒तो॒री॒बु॒म

mittimus debitoribus

नो॒स्त्रि॒स ऐ॒त ने॒ नो॒म इ॒न्दु

nostris, & ne nos indu-

क॒म इ॒न ते॒न्ता॒ती॒श्रे॒ने॒मः

kas in tentationem,

मे॒द लि॒वरा॒ नो॒म आ

fed libera nos a

मा॒लो : ॥ आ॒मे॒न ॥

malo Amen.

Salutatio Angelica.

ॐ आ॒वे मा॒री॒आ गृ॒णी॒आ

Ave Maria gratia

पूना दामिनुस तेकुमः बेने

plena, Dominus tecum, bene-

दीका तु इन मुलीऐरीबुसः

dikta tu in mulieribus ,

ऐत बेनेदीकृतस फूकुस

& benediktus p-hructus

वेंतीस तुइ येसुस : ॥

ventris tui Jesus .

सांका मारीआ मतेर देइ

Sankta Maria Mater Dei

ओरा प्रो नोबीस पेघातो

ora pro nobis pekato-

रि

रिबुस नुक्क ऐत इन ओरा

ribus, nunk, & in hora

मोर्तीस नोस्त्रेः॥ अमेनः॥

mortis nostrae. Amen.

Signum Crucis Indostana

dialecto exaratum.

Patris, Filii, Spiritus Sancti

ॐ बाप बेटा स्पीरीतोसोते

Bap, Beta, Spirito Santo

nomine in. Sic est.

के नाम पारः ऐसाहेः॥

ke nam par. Eesa hee.

Pater noster , qui caelis

ॐ बाप हमारा जो अस्मान

Bap hamara jio Asman

in es , tuum nomen , fan-

मो हो : तुम्हारा नाम अस्तु

mo ho tubharè nam astu-

tificetur , veniat tuum

ति होवे : अब तुम्हारा

ti hovè , avè tubharè

Regnum , tuam voluntatem o-

राज : तम्हारा खूशी सन्न

Ragg , tubharè kusci sabh-

mnes

omnes faciant, sicut Caelo

લોગે કરે : જેમા મુકુતિ

logh karè gesà mukuti

in, ita terra in.

મો : તેમા જમીન મો ::

mò , tesà giamin mò .

Quotidianum panem nobis

પ્રતીદીન રોટી હમલોગે

Pratidin roti ham logon

da, ignosce. no.

કો દીજીવો : વાકસો હમા

ko digivo , bakso hama-

cul-

stris culpis , sicut nos

रा गुनाह : जेसा हमलोग

ra gunah gesa hamlogh

ignoscimus nostris offensori-

बकसतेहै अपने गुनाह गा

bakstehee apne gunahga-

bus , tentationibus a

रों को : अग्माइसि सो

ron ko , aggmairsi so

nos serva , & ma-

हमलोगेरी बंचावो : और बु

hamlogon banciavo , aor bu-

lo

lo a liberationem fac .

रावदी सो नीस्तार कीजे : १ :

ra badi so nistar kigie .

Sic eveniat .

ब्रैसा होवे : १ :

Eesà bovee .

Salutatio Angelica

Ave tibi Maria

ॐ सनाम तुम को मारीआ

Salam tum ko Maria

gratia plena, De-

मेहरवानगी की पुरी परमे

mehrvanghi kè puri Parme-

us

us tecum simul est, Be-

स्वर तुम्हारा साथ है : मो

suor tubharè sat hee, Mo-

nedicta tu omnium mulierum

मारख तुम सभ इस्त्रीवाँ के

marak tum sabh isirivon ke

in medio, & benedictus tui

बीच : और मोमारख तुम्हा

bic, aor momarak tubha-

ventris fructus Iesus. San-

रा पेट का फल जेसू : : सी

rà pet ka p-hal Gesù. Si-

cta

Ga Maria Dei

द्वानी मारीआ परमेश्वर

ddani Maria Parmeswar

Mater precationem fac no-

की माए मीनती करो हम

ki Mae minti karò ham-

bis pro nunc,

भोगी केवास्ते ऐतनी बेहि

logon kevastè etnè beri,

& mortis hora.

अर मितु के वक्तः :

aor mirtu ke vakt.

Sic eveniat.

अस होवै : १ :

Ecsè bovee,

Sym-

Symbolum Fidei.

Ego credo unum Deum

हम मानतेहै एक परमे

Ham mantahē ek Parme-

Patrem in omnipotentem,

स्वर बाप पर सत्त सक्ताः

suor Bap par sabh Saktā,

Caeli, & Terrae

अस्मान और जमीन का

Asmān avor Giāmin Ka

Creatorem . . . Et excelsū

पेदा करनेवाला : और श्री

peeda Karnevalā . . . Aor, frē

Je-

Jesum Christum in eius filium

जेसुकृस्तो पर उसका बेटा

Gesukristo par uskà Betà

unicum Dominum nostrum ; qui

अकेला साहब हमारा : जो

akela Sabab hamara , gio

natus est Virginis Mariae

पेदा हुआ कुआरी मारीआ

peeda huà Kuari Maria

ventre a , Spiritus San-

की पट सो : स्पीरीतो सां

ki pàt sò , Spirito San-

kri

Et virtute ex Pontii

तो के कुदरत सो : पोन्चीवो

to ke kudrat so . Poncio

Pilati iussione tormenta

पीलातो के हुकुम सो दुःख

Pilato ke hukum so dukh

recepit , cruce in affixus

पञ्चा : सलीब मो जडा

paia , salib mo giara

fuit , obiit , & sepultus fuit ,

गेत्र : मुत्र और गाडा गेत्रा :

ghea , mua , aor giara ghea ,

in-

inferiora petiit, tertia die in

तले गेअः तीसरे रोजे मो

tale gheà , tisrè rogg mo

ex se surrexit, Caelum supra

अपसे उठाः असमान पर

apsè utà , Asman par

ascendit, Dei Patris omni-

उठाः परमेश्वर बाप सज

ciarà , Parmesnor Bap sabh-

potentis ad dexteram partem

सका के दहीनी तरफ

saktà ke dahini tarap-b

sc-

fedet ; inde veniet

बैठा है : उहाँ सो आवेगा

betabee , uhan-sò avega

viventium , & mortuorum ad ju-

जीवते : और मुर्दों का नी

giutè , aor murdon ka ni-

dicium faciendum . Ego cre-

माफ़ करने को : : हम मान

sap-b karnekon . Ham man-

do Spiritum Sanctum in ,

तेहें स्फुरीतो साँतो पर :

tehee Spirito Santo par ,

San-

Sanctam Ecclesiam Catho-
 रादीद्धा ऐकुसिआ कतथा
Sidda Eklesia Katto-

licam, Sanctorum communionem,
 लीका : सीद्धों के सा.ह. :
lika, Siddon ke saggh,

peccatorum remissionem, mortuo-
 गुनाह के माफ : मुद्धों
gunah ke map-h, murdon

rum resurrectionem, iugem vitam
 का फेरजीवना : नीत जी
ka p-bergivnà, nit gin-

acter-

aeternam . Ita est .

गदानीः॥ः ॐसा है ॥ः

gdani . Eesà hee .

FINIS.